ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

10. märts 2009 *

Kohtuasjas T-249/06,

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), varem Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube" ZAT, asukoht Nikopol (Ukraina),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), varem Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, asukoht Dnipropetrovsk (Ukraina),

esindajad: advokaadid H.-G. Kamann ja P. Vander Schueren, hiljem P. Vander Schueren,

hagejad,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: J.-P. Hix, keda abistas advokaat G. Berrisch,

kostja,

keda toetab

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: H. van Vliet ja T. Scharf, hiljen M. van Vliet ja K. Talabér-Ricz,

menetlusse astuja,

mille ese on nõue tühistada nõukogu 27. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 954/2006, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Horvaatiast, Rumeeniast, Venemaalt ja Ukrainast pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes, tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2320/97 ja (EÜ) nr 348/2000, lõpetatakse muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast pärit rauast või legeerimata terasest õmblusteta torude suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed läbivaatamised ja aegumise läbivaatamised ja muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast ning Horvaatiast ja Ukrainast pärit rauast või legeerimata terasest õmblusteta torude impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed läbivaatamised (ELT L 175, lk 4).

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová, kohtunikud K. Jürimäe (ettekandja) ja S. Soldevila Fragoso,

kohtusekretär: ametnik K. Pocheć,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. juuni 2008. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45) – nõukogu 8. märtsi 2004. aasta määrusest (EÜ) nr 461/2004 (ELT L 77, lk 12; ELT eriväljaanne 11/10, lk 150; edaspidi

„algmäärus") tulenevas redaktsioonis – artikli 2 lõige 10 sätestab kriteeriumid, mille alusel institutsioonid teevad õiglase võrdluse ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel. Nimetatud säte näeb ette:

„Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. Kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, võetakse igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnenud erinevusi, mis mõjutavad hindu ja hinna võrreldavust. Kohandamisel välditakse dubleerimist, eelkõige seoses allahindluste, hinnavähendite, koguste ja kaubandustasandiga. Kui kindlaksmääratud tingimused on täidetud, võib kohandada järgmisi tegureid.

[…]

i) komisjonitasu

Kohandatakse vaatlusaluse müügiga seotud komisjonitasude erinevusi. Mõiste „komisjonitasu" hõlmab toote või samasuguse toote müüja saadud hinnalisandit, kui sellise müüja funktsioonid on sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega.

[…]".

2 Algmääruse artikkel 3 puudutab kahju tuvastamist. See näeb ette:

„[…]

2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt nii a) dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele ühenduse turul kui ka b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

3. Dumpinguhinnaga impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate poolest või ühenduse tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

[…]

5. Uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid, sh asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest, tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku, müügi, kasumi, toodangu, turuosa, tootlikkuse, investeeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse rakendus-

astme tegelikku ja võimalikku vähenemist, ühenduse hindu mõjutavaid tegureid ning tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahakäibele, laovarudele, tööhõivele, töötasudele, kasvule, kapitali kaasamise võimele ja investeeringutele. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et dumpinguhinnaga import põhjustab kahju [alg]määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud ühenduse tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks dumpinguhinnaga impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada dumpinguhinnaga impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad dumpinguhinnata impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

[…]”.

3 Algmääruse artikli 5 pealkiri on „Menetluse algatamine”. Selle lõige 4 näeb ette:

„Uurimine algatatakse vastavalt lõikele 1 ainult siis, kui samasuguse toote ühenduse tootjate poolt kaebuse suhtes väljendatud toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise põhjal on tuvastatud, et kaebus on esitatud ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel. Kaebust peetakse ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need ühenduse tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50% samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Uurimist ei algatata, kui kaebust selgesõnaliselt toetavate ühenduse tootjate arvele langeb vähem kui 25% ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.”

4 Algmääruse artikli 19 lõige 3 on sõnastatud järgmiselt:

„Kui otsustatakse, et konfidentsiaalsusetaotlus ei ole õigustatud, ning kui teabe andja kas ei soovi teavet avalikustada või ei luba seda üldises või kokkuvõtlikus vormis avaldada, võib kõnealuse teabe jätta arvesse võtmata, kui asjakohaste allikate abil ei ole selle õigsust võimalik nõuetekohaselt tõendada. […].”

Vaidluse taust

5 Hagejad Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, nüüd Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) (edaspidi „Niko Tube”), ja Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, nüüd Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) (edaspidi „NTRP”),

on õmbluseta torusid tootvad Ukraina äriühingud. Hagejad on seotud kahe müügiettevõtjaga, s.o Ukrainas asuv SPIG Interpipe ja Šveitsis asuv Sepco SA.

6 Komisjon algatas vastavalt algmääruse artiklile 5 dumpinguvastase menetluse pärast seda, kui Euroopa Liidu õmblusteta terastorude tootmisharu kaitsekomitee esitas 14. veebruaril 2005 kaebuse teatavate Horvaatiast, Rumeeniast, Venemaalt ja Ukrainast pärit õmbluseta rauast või terasest torude impordi kohta. Komisjon algatas vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3 ka kaks vahepealset läbivaatamist seoses muu hulgas teatavate Venemaalt, Rumeeniast ja Horvaatiast pärit rauast või legeerimata terasest õmblusteta torude suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksudega. Nende menetluste algatamise teade avaldati 31. märtsil 2005 (ELT C 77, lk 2).

7 Dumpingu ja sellest tuleneva kahju uurimine kestis 1. jaanuarist 2004 kuni 31. detsembrini 2004 (edaspidi „uurimisperiood"). Kahjude hindamiseks vajalike suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuar 2001 kuni uurimisperioodi lõpuni.

8 Arvestades ühenduse tootjate suurt arvu, valis komisjon uurimiseks vastavalt algmääruse artiklile 17 viiest ühenduse tootjast koosneva valimi. Esialgu hõlmas valim viite järgmist ühenduse tootjat: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (edaspidi „Prantsusmaa V&M"), V&M Deutschland GmbH (edaspidi „Saksamaa V&M"). Kuna Benteler Stahl/Rohr otsustas koostööd mitte teha, asendas komisjon selle äriühingu Rohrwerk Maxhütte GmbH-ga.

9 Hagejad, SPIG Interpipe ja Sepco saatsid 6. juuni ja 14. juuli 2005. aasta kirjas komisjonile oma vastused dumpinguvastasele küsimustikule. Kontrollkäigud hagejate äriruumides ja SPIG Interpipe'i juures toimusid 17.–26. novembrini 2005.

10 Komisjon saatis hagejatele 27. veebruaril 2006 esimese lõplikku teavet avalikustava dokumendi, milles kirjeldati üksikasjalikult asjaolusid ja põhjusi, miks ta tegi ettepaneku lõplike dumpinguvastaste meetmete vastuvõtmiseks. Hagejad vaidlustasid ametlikult 22. märtsi 2006. aasta kirjas komisjoni järeldused, mis olid esitatud esimeses lõplikku teavet avalikustavas dokumendis. Nad väitsid, et komisjon on vääralt kaasanud andmed toodete kohta, mida ei ole tootnud hagejad, et komisjon on võrrelnud normaalväärtust ja ekspordihinda eri kauplemistasanditel, mis on vastuolus algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõiguga, ning et käsitledes Sepcot importijana ja määrates tema ekspordihinna arvestusliku väärtuse alusel, on komisjon rikkunud algmääruse artikli 2 lõiget 9.

11 Komisjon korraldas 24. märtsil 2006 ärakuulamise, milles osalesid hagejad, et arutada dumpingumarginaali arvutamise küsimust ja hagejate hinnakohustuse võtmise ettepanekut. 30. märtsil 2006 leidis aset teine ärakuulamine, mis puudutas kahju.

12 Hagejad saatsid 3. aprilli 2006. aasta faksiga komisjonile teabenõude ühenduse tootmisharu poolt uurimisel tehtud koostöö kohta.

13 24. aprillil 2006 võttis komisjon vastu teise lõplikku teavet avalikustava dokumendi. Selles dokumendis jättis komisjon rahuldamata taotluse, et normaalväärtuse arvutamisel jäetaks välja teatavad tooted, mida ei ole tootnud hagejad, s.o toote kontrollnumbri (edaspidi „TKN") KE4 alla kuuluvad tooted. Ta kohandas Sepco müügihindu, mitte enam algmääruse artikli 2 lõike 9 alusel, vaid algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel. Lõpuks andis komisjon selles dokumendis teavet ühenduse tootmisharu koostöö kohta.

14 26. aprilli 2006. aasta faksis tuletasid hagejad komisjonile meelde, et dumpinguvastasele küsimusele antud vastused, mida on kontrollinud komisjoni ametnikud, tõendasid, et TKN KE4 alla kuuluvad aatomitorud ei ole hagejate toodetud.

15 Hagejad esitasid oma täielikud märkused teise lõplikku teavet avalikustava dokumendi kohta komisjonile 4. mai 2006. aasta kirjas.

16 Komisjon selgitas 30. mai 2006. aasta kirjas hagejatele, miks ta ei võtnud vastu nende 22. märtsil 2006 esitatud kohustuste võtmise ettepanekut.

17 7. juunil 2006 võttis komisjon vastu ja avaldas ettepaneku nõukogu määruse kohta, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Horvaatiast, Rumeeniast, Venemaalt ja Ukrainast pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes, tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2320/97 ja (EÜ) nr 348/2000, lõpetatakse muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast pärit rauast või legeerimata terasest õmblusteta torude suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed ja aegumise läbivaatamised ja muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast ning Horvaatiast ja Ukrainast pärit rauast või legeerimata terasest õmblusteta torude impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed läbivaatamised.

18 Faksis, mille hagejad said kätte 26. juunil 2006 kell 19.06, vastas komisjon hagejate argumentidele, mille nad olid esitanud 26. aprilli 2006. aasta faksis ja 4. mai 2006. aasta kirjas, välja arvatud argumendile ühenduse tootmisharu koostöö puudumise kohta. Hagejatele 16. juunil 2006 saadetud kirjas, mille viimati nimetatud said kätte 27. juunil 2006, vastas komisjon hagejate kommentaaridele, mis puudutasid ühenduse tootmisharu osalemist menetluses.

19 Nõukogu võttis 27. juunil 2006 vastu määruse (EÜ) nr 954/2006, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Horvaatiast, Rumeeniast, Venemaalt ja Ukrainast pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes, tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2320/97 ja (EÜ) nr 348/2000, lõpetatakse muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast pärit rauast või legeerimata terasest õmblusteta torude suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed läbivaatamised ja aegumise läbivaatamised ning muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast ning Horvaatiast ja Ukrainast pärit rauast või legeerimata terasest õmblusteta torude impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed läbivaatamised (ELT L 175, lk 4; edaspidi „vaidlustatud määrus").

20 Nõukogu kehtestas vaidlustatud määruses teatavate hagejate rauast või terasest õmbluseta torude impordi suhtes 25,1% suuruse dumpinguvastase tollimaksu.

Menetlus ja poolte nõuded

21 Hagejad esitasid hagi, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 8. septembril 2006.

22 Komisjon esitas 1. detsembril 2006 kohtukantseleisse avalduse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. Esimese Astme Kohtu viienda koja esimees rahuldas selle taotluse 16. jaanuari 2007. aasta määrusega. 27. veebruari 2007. aasta kirjas teatas komisjon Esimese Astme Kohtule, et ta loobub menetlusse astuja seisukohtade esitamisest, kuid osaleb võib-olla kohtuistungil.

23 Kuna Esimese Astme Kohtu kodade koosseis muutus, kuulub ettekandja-kohtunik nüüd teise koja koosseisu, mistõttu käesolev kohtuasi määrati sellele kojale.

24 Hagejad paluvad Esimese Astme Kohtul:

– tühistada vaidlustatud määrus neid puudutavas osas;

– mõista kohtukulud välja nõukogult.

25 Nõukogu, keda toetab komisjon, palub Esimese Astme Kohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

26 Tühistamishagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet. Esimeses väites väidavad hagejad, et võttes normaalväärtuse arvutamisel arvesse andmeid torude kohta, mida ei ole tootnud hagejad, tegi nõukogu ilmse hindamisvea ja rikkus mittediskrimineerimise põhimõtet. Teises väites väidavad hagejad, et tuginedes kahju tuvastamiseks andmetele valimisse kaasatud viie ühenduse tootja kohta, kuigi need tootjad ei teinud täielikult ja igakülgselt koostööd, rikkus nõukogu algmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5, 6 ja 7 ning artikli 19 lõiget 3 ja mittediskrimineerimise põhimõtet. Kolmandas väites kinnitavad hagejad, et kuna valimisse kaasatud tootjad ei teinud täielikult ja igakülgselt koostööd, siis on kaebuse toetuse tase alla kehtestatud miinimumi s.o 25% ühenduse toodangust. Nõukogu on seega rikkunud algmääruse artikli 5 lõiget 4, kuna ta ei lõpetanud dumpinguvastast menetlust. Neljandas väites väidavad hagejad, et arvates Sepco müügihinnast maha summa, mis vastab komisjonitasule, mida oleks saanud komisjonitasu eest töötav agent, on nõukogu normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemisel kohandamise eesmärgil teinud ilmse hindamisvea algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i ja artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel. Viiendas väites kinnitavad hagejad, et nõukogu poolt nende kohustuse võtmise pakkumise tagasilükkamise tingimused kujutavad endast mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumist. Kuues väide on jaotatud viieks osaks, mis puudutavad kaitseõiguste ja/või põhjendamiskohustuse rikkumist vastavalt väidetavalt hagejate poolt mitte toodetud torude käsitlemisel normaalväärtuse arvutamiseks, ühenduse tootmisharu väidetava koostööst hoidumise hindamisel, Sepco poolt võetava ekspordihinna kohandamisel, hagejate kohustuse võtmise ettepaneku tagasilükkamisel ning SPIG Interpipe'i müügi-, haldus- ja muude üldkulude käsitlemisel.

27 Esimese Astme Kohus leiab, et nende kuue väite uurimine tuleb rühmitada vastavalt asjaoludele, mille kohta nad käivad.

Normaalväärtuse arvutamine

28 Esimese väite raames ja kuuenda väite ühe osa raames tuginevad hagejad samale faktilisele asjaolule, s.o asjaolule, et komisjon kaasas normaalväärtuse arvutamisel andmeid toodete kohta ehk teatavate aatomitorude kohta, mida hagejad ei tooda.

29 Hagejate väitel kaasnes selle faktilise asjaoluga:

– ilmne hindamisviga (esimene väide);

– mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumine (esimene väide);

– kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumine (kuues väide).

Ilmne hindamisviga

– Poolte argumendid

30 Esimese väite raames leiavad hagejad, et nõukogu on teinud ilmse hindamisvea väites, et andmeid TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvate aatomitorude kohta ei ole kontrollitud ning need ei anna piisavat tagatist selleks, et jätta need torud dumpingumarginaali arvutamisel välja. Selliselt toimides rikkus nõukogu ka hoolsuskohustust ja kohustust määrata normaalväärtus kindlaks põhjendatud viisil.

31 Vastused, mille hagejad esitasid komisjoni küsimustikule, sisaldavad tegelikult kõiki andmeid, mis tõendavad, et nad ei tooda nimetatud torusid. Neid andmeid on hagejate äriruumides tehtud kontrollkäigul kontrollitud ja komisjoni ametnikud on need tingimusteta heaks kiitnud.

32 Nõukogu väidab, et kuigi õiguslikult on täpne, et dumpingumarginaali arvutamisel ei või arvesse võtta andmeid toodete kohta, mida uuritavad pooled ei tooda, väidavad hagejad vääralt, et nõukogu on kõnesoleval juhul seda reeglit rikkunud. Nõukogu väidab, et väär on hagejate väide, mille kohaselt on kogu asjaomane teave, mis puudutab TKN KE4 alla kuuluvaid tehinguid, vastuses küsimustikule juba edastatud. Selleks et otsustada dumpingumarginaali arvutamisel need tehingud välja jätta, oleks olnud vaja teha uus kohapealne kontrollkäik.

33 Esiteks ei olnud komisjonil ühtegi põhjust asuda seisukohale, et SPIG Interpipe'i müüginimekirjad hõlmasid muude toodete kui asjaomase tootega seonduvaid tehinguid. Eelkõige ei juhtinud viide Ukraina tootmisstandardile, mis oli komisjonile tundmatu ja mille kohta ei olnud antud ühtegi selgitust, komisjoni tähelepanu

võimalusele, et kõnesoleval juhul ei vastanud asjassepuutuvad aatomitorud asjaomasele tootele. Lisaks moodustas teave, mis pidi viitama sellele, et asjassepuutuvad tehingud ei puudutanud asjaomast toodet, vaid kuus rida 16 000 müüki puudutavate andmete reast ja see esines vaid kuues lahtris üle 600 000 hageja poolt täidetud tabelite lahtrist.

34 Teiseks, kuigi komisjon on tegelikult hageja esitatud müüginimekirju üldiselt kontrollinud, ei kontrollinud ta seda, kas müük puudutas tegelikult asjassepuutuvat toodet, kuna see ei ole tema ülesanne. Vastupidi, komisjon asus seisukohale, et tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvaid aatomitorusid puudutavad tehingud olid seotud asjaomase tootega. Lisaks ei tõstatanud komisjon kontrollkäigul TKN KE4 alla kuuluvate torude küsimust, sest hagejad ei olnud veel esitanud taotlust jätta need tehingud välja dumpingumarginaali arvutamisel.

35 Kolmandaks saab viga ette heita SPIG Interpipe'ile endale, kes ignoreeris komisjoni poolt kehtestatud teabe edastamise süsteemi ehk kuuetähiselist TKN-i, ja kes otsustas kaasata andmeid, mida oli võimalik tõlgendada vaid komisjonile tundmatu Ukraina tootmisstandardi alusel, mis ei saanud asendada poolt TKN-ist.

36 Neljandaks ei esitanud hagejad tõendeid, mis näitavad selgelt, et kuus tehingut puudutasid muid õmbluseta torusid kui asjaomane toode, et nemad ei ole neid torusid tootnud ja et need olid ostetud sõltumatult kolmandalt isikult.

37 Viiendaks märgib nõukogu, et SPIG Interpipe on tarnijate loetelus, mis on vastuses küsimustikule uuesti esitatud, maininud vaid ühte TKN KE4 alla kuuluva toote tarnijat, kes on üks hagejatest, s.o NTRP.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

38 Kohtupraktikast nähtub, et ühenduse institutsioonidel on kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad, lai kaalutlusõigus (Esimese Astme Kohtu 13. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-413/03: Shandong Reipu Biochemicals *vs*. nõukogu, EKL 2006, lk II-2243, punkt 61; vt selle kohta ka Euroopa Kohtu 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas 240/84: NTN Toyo Bearing jt *vs*. nõukogu, EKL 1987, lk 1809, punkt 19).

39 Sellest järeldub, et ühenduste kohtu kontroll institutsioonide hinnangute üle peab piirduma sellega, et kontrollitakse, et menetlusnormidest on kinni peetud, et vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevad asjaolud on sisuliselt õiged, et nende faktiliste asjaolude hindamisel ei ole tehtud ilmset hindamisviga või et ei ole kuritarvitatud võimu (eespool punktis 38 viidatud Euroopa Kohtu otsus NTN Toyo Bearing jt *vs*. nõukogu, punkt 19, ja 22. oktoobri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-16/90: Nölle, EKL 1991, lk I-5163, punkt 12; eespool punktis 38 viidatud kohtuotsus Shandong Reipu Biochemicals *vs*. nõukogu, punkt 62).

40 Siiski tuleb meenutada, et kui ühenduse institutsioonidel on lai kaalutlusõigus, on ühenduse õiguskorra kohaselt haldusmenetluses antud tagatiste järgimine veelgi põhjapanevama tähtsusega ning et nende tagatiste hulgas on eelkõige pädeva institutsiooni kohustus uurida hoolikalt ja erapooletult kõiki antud asjas olulisi asjaolusid (Euroopa Kohtu 21. novembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-269/90: Technische Universität München, EKL 1991, lk I-5469, punkt 14, ja eespool punktis 38 viidatud kohtuotsus Shandong Reipu Biochemicals *vs.* nõukogu, punkt 63).

41 Kui selles kontekstis ei või ühenduste kohus kaubanduse kaitsemeetmete ja eriti dumpinguvastaste meetmete valdkonnas sekkuda ühenduse ametiasutuste pädevusse jäetud hindamisse, on tal sellegipoolest kohustus kontrollida, et institutsioonid on arvesse võtnud kõiki asjakohaseid asjaolusid ja et nad on hinnanud toimikus olevaid tõendeid nõutava hoolsusega, et võiks asuda seisukohale, et arvutatud normaalväärtus on kindlaks määratud põhjendatud viisil (Esimese Astme Kohtu 12. oktoobri 1999. aasta

otsus kohtuasjas T-48/96: Acme *vs*. nõukogu, EKL 1999, lk II-3089, punkt 39, ja eespool punktis 38 viidatud kohtuotsus Shandong Reipu Biochemicals *vs.* nõukogu, punkt 64; vt selle kohta ka eespool punktis 39 viidatud kohtuotsus Nölle, punkt 13).

42 Just eelnevate kaalutluste põhjal tuleb uurida, kas – nagu väidavad hagejad – nõukogu on teinud ilmse hindamisvea, kinnitades, et andmed TKN KE4 alla kuuluvate ja vastavalt tehnilisele standardile TU 14-3P-197-2001 toodetud aatomitorude kohta ei ole kontrollitud ja neil ei ole seega piisavat tagatise taset selleks, et jätta need aatomitorud välja dumpingumarginaali arvutamisel.

43 Selles osas tuleb esiteks märkida, et vaidlustatud ei ole seda, et dumpingumarginaali arvutamisel ei või arvesse võtta andmeid toodete kohta, mida ei ole tootnud uuritavad pooled.

44 Teiseks tuleb kindlaks teha, kas hagejate poolt komisjonile uurimise käigus esitatud tõendid on piisavad selleks, et järeldada, et hagejad ei tooda asjassepuutuvaid aatomitorusid ja seega et komisjon ei uurinud hoolikalt ja erapooletult kõiki antud asjas olulisi asjaolusid ning tegi ilmse hindamisvea, leides, et seoses nende asjaoludega on vaja teha uus kontrollkäik hagejate äriruumidesse.

45 Toimiku materjalidest nähtub, et küsimustikule esitatud vastuses toodud omamaise müügi- ja Euroopa müüginimekirjades, mille pealkirjad olid vastavalt „DMsales" ja „ECsales", on komisjoni nõude kohaselt esitatud tulp pealkirjaga „Standard". Hagejad on järjekindlalt selles tulbas märkinud iga toru mudeli tehnilise standardi täpse kirjelduse. Tuleb aga tõdeda, et tehniline standard TU 14-3P-197-2001 ei esine selles tulbas kusagil, mis viitab sellele, et hagejad ei ole nimetatud aatomitorusid müünud, isegi mitte nendega seotud müügiettevõtjale SPIG Interpipe.

46 Pealegi nähtub hagejate tootmiskulude nimekirjadest niisuguste toodete kohta, mis on suunatud vastavalt omamaisele turule ja Euroopa turule, ja mille pealkirjad on „DMcop" ja „ECcop", et hagejad ei tooda neid aatomitorusid. Järelikult tõendavad need nimekirjad, et mitte ükski nimekirjas „DMcop" ja „ECcop" nimetatud toode ei ole toodetud vastavalt tehnilisele standardile TU 14-3P-197-2001.

47 Siiski nähtub toimiku materjalidest, et omamaise turu müüginimekiri „DMsales", mille SPIG Interpipe on esitanud vastuses küsimustikule, toob esile kuus tehingut seoses TKN KE4 alla kuuluvate ja vastavalt tehnilisele normile TU 14-3P-197-2001 toodetud torudega.

48 Lisaks on SPIG Interpipe'i tarnijate nimekirjas ja ostunimekirjas mainitud ühtainsat TKN KE4 alla kuuluvate torude tarnijat, s.o üks hagejatest ehk NTRP. Selles osas nähtub Esimese Astme Kohtu poolt võetud menetluse korraldamise meetmete raames hagejate esitatud selgitustest ja dokumentidest, et küsimustik, mille SPIG Interpipe pidi täitma, puudutas vaid müüki ühendusse ja et Ukraina turule suunatud müüki puudutav nimekiri „DMsales" esitati täiesti vabatahtlikult. Seega pidid SPIG Interpipe'i tarnijate nimekirjas ja ostunimekirjas olema ära toodud vaid tarnijad, kelle tooteid müüdi edasi ühendusse. Kuna toimiku materjalid kinnitavad seda, et TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvad torud on edasi müüdud Ukraina turul ja et kõik NTRP poolt toodetud TKN KE4, kuid mitte tehnilise standardi TU 14-3P-1972001 alla kuuluvad torud, on SPIG Interpipe'i poolt ühenduse turul edasi müüdud, siis tuleb asuda seisukohale, et SPIG Interpipe ei teinud viga, jättes oma tarnijate nimekirjas ja ostunimekirjas mainimata muud tarnijad kui NTRP.

49 Siiski tuleb tõdeda, et esiteks asjaolu, et SPIG Interpipe'i esitatud nimekirjas „DMsales" mainiti TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvaid torusid puudutavaid tehinguid, ja teiseks asjaolu, et SPIG Interpipe'i tarnijate nimekiri ja ostunimekiri viitas vaid ühele TKN KE4 alla kuuluvate torude tarnijale, võisid tekitada segadust uurimist läbiviivates komisjoni ametnikes.

50 Seega tuleb nentida, et hagejate ja nendega seotud müügiettevõtja SPIG Interpipe'i poolt küsimustikule esitatud vastuste hoolsa hindamise tulemusel omas komisjon vastuolulist teavet või vähemalt teavet, mille õigsuse võis kahtluse alla seada.

51 Samuti tuleb tõdeda, et hagejad ei püüdnudki hajutada komisjoni kahtlusi nende vastuolude suhtes. Kirjalikest märkustest nähtub, et pärast esimese lõplikku teavet avalikustava dokumendi vastuvõtmist esitasid hagejad 24. märtsi 2006. aasta ärakuulamisel komisjonile mitu ukrainakeelset dokumenti, mis pidid olema arved kuue tehingu kohta, mis olid ekslikult SPIG Interpipe'i müüginimekirjas ära toodud. Kuigi poolte vahel tekkis ärakuulamisel lahkheli küsimuses, kas komisjon oli 24. märtsi 2006. aasta ärakuulamisel nõudnud nende dokumentide tõlget, tuleb nentida, et hagejate ülesanne oli esitada tõend nende poolt väidetu kohta, st et kõnealused kuus tehingut puudutasid SPIG Interpipe'i TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvate torude ostu sõltumatult tarnijalt. Lisaks kordasid hagejad pärast 24. aprilli 2006. aasta teist lõplikku teavet avalikustavat dokumenti oma taotlust, et jäetaks välja andmed nimetatud aatomitorude kohta, jättes veel kord esitamata vähemagi tõendi selle kohta, et asjassepuutuvad aatomitorud on ostetud sõltumatult kolmandalt isikult.

52 Seega tuleb tõdeda, et arvestades vastuolulisi andmeid, mis esitati vastustes küsimustikule, ja seda, et puudus tõend selle kohta, et asjassepuutuvad aatomitorud olid ostetud sõltumatult kolmandalt isikult, püsis kahtlus nende andmete usaldusväärsuse osas. Lisaks nähtub eeltoodust, et komisjon toimis hagejate esitatud andmete uurimisel nõutud hoolsusega ja ta on teises lõplikku teavet avalikustavas dokumendis õigesti kinnitanud, et ta ei saanud arvesse võtta neid uusi, kontrollimata andmeid.

53 Seega tuleb järeldada, et komisjon täitis oma kohustust uurida hoolsalt ja erapooletult juhtumi kõiki asjakohaseid asjaolusid ja järeldas selle uurimise põhjal, et neid aatomitorusid puudutavate andmete puhul ei olnud piisava tasemega tagatist, et neid

ilma uue kontrollita dumpingumarginaali arvutamisel välja jätta. Sellest järeldub, et eespool punktides 40 ja 41 viidatud kohtupraktika tähenduses määrati normaalväärtus kindlaks põhjendatud viisil ja et nõukogu ei teinud ühtegi ilmset hindamisviga.

54 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hagejate poolt esile toodud asjaolu, et komisjon tegi kontrollkäigu hagejate ja SPIG Interpipe'i äriruumidesse, mis nende arvates tähendab seda, et kõiki eespool nimetatud andmeid on komisjon kontrollinud ja heaks kiitnud. Kuna nimetatud andmed on vastuolulised, siis ei võimalda need täie kindlusega kindlaks teha, et hagejad ei tooda asjassepuutuvaid aatomitorusid. Pealegi tuleb märkida, et kontrollimise hetkel ei olnud hagejad veel komisjoni teavitanud sellest, et SPIG Interpipe oli teinud nimekirjas „DMsales" vea. Alles pärast esimese lõplikku teavet avalikustava dokumendi vastuvõtmist teavitasid hagejad komisjoni sellest veast ja teatasid talle ametlikult, et nad ei tooda aatomitorusid, mis kuuluvad TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla. Järelikult ei saa väita, et kontrollimine võimaldas selgitada vastuolusid, mis esinesid hagejate ja SPIG Interpipe'i poolt komisjonile esitatud vastustes küsimustikule.

55 Seega tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata esimese väite osa, et normaalväärtuse arvutamisel on tehtud ilmne hindamisviga.

Mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumine

– Poolte argumendid

56 Hagejate väitel on nõukogu rikkunud mittediskrimineerimise põhimõtet, nõustudes dumpingumarginaali arvutamisel välja jätma kõik tooted, mida hagejad ei tooda ja mis kuuluvad TKN-de AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 ja ID4 alla, samas kui ta keeldus toimimast samamoodi TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvate aatomitorude puhul, tuginedes samal ajal samale kulude ja müügiga seonduvatele nõuetekohaselt kontrollitud andmete kogumile. Esimese rea tehingute väljajätmist põhjendavad asjaolud on täpselt samad kui need, mis põhjendavad tehnilisele standardile TU 14-3P-197-2001 vastavate aatomitorude väljajätmist.

57 Nõukogu väidab, et komisjon nõustus hagejate taotlusega jätta välja esimene rida tehinguid, kuna hagejad ei olnud teada andnud nende toodete tootmisest ja sellega seonduvatest tootmiskuludest. Lisaks ei olnud SPIG Interpipe viidanud nende toodete ostule hagejatelt. Institutsioonid leidsid seega, et nad võisid selle taotluse rahuldada, ilma et oleks vaja läbi viia uus kohapealne kontroll, kuna nad võisid mõistlikult asuda seisukohale, et asjassepuutuvad torusid ei olnud – erinevalt TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvatest torudest – tootnud hagejad.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

58 Mittediskrimineerimise põhimõte keelab ühelt poolt, et sarnaseid olukordi koheldakse erinevalt ja teiselt poolt, et erinevaid olukordi koheldakse sarnaselt, välja arvatud juhul, kui niisugune kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (Euroopa Kohtu 27. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-422/02 P: Europe Chemi-Con (Deutschland) *vs.* nõukogu, EKL 2005, lk I-791, punkt 33).

59 Tuleb märkida, et vastupidi hagejate poolt väidetule erinevad TKN-ide AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 et ID4 alla kuuluvate torude väljajätmist puudutavad asjaolud TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvate aatomitorude väljajätmise taotluse asjaoludest. Eelkõige tuleb tõdeda, et kui TKN KE4 alla kuuluvaid torusid tootis üks hagejatest, s.o NTRP, siis teiste TKN-de alla kuuluvad torud ei esinenud kusagil hagejate müüginimekirjades ega tootmiskuludes.

60 Lisaks, nagu on juba märgitud eespool punktis 48, mainiti SPIG Interpipe'i tarnijate nimekirjas ja ostunimekirjas õigesti ühtainsat TKN KE4 alla kuuluvate torude tarnijat, s.o ühte hagejatest ehk NTRP. Sellest nähtuvalt tuleb tõdeda, et TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvaid torusid puudutava toimiku materjalidest arusaamine oli ülimalt keeruline, mis aga ei olnud nii toimiku materjalide puhul, mis puudutas tooteid, mille väljajätmisega normaalväärtuse arvutamisel oli komisjon nõustunud. Järelikult, kuigi TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvaid torusid puudutavate andmete usaldusväärsuse osas oli kahtlus, ei tõendanud hagejad, et niisugune kahtlus esines ka teiste TKN-de alla kuuluvate torude puhul.

61 Arvestades eeltoodut, tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata esimese väite osa, et rikutud on mittediskrimineerimise põhimõtet.

Kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumine

– Poolte argumendid

62 Kuuendas väites kinnitavad hagejad, et rikutud on kaitseõigusi. Nimelt on komisjon neile teada andnud uutest faktilistest asjaoludest ja uuest õiguslikust arutluskäigust 27. juunil 2006 ehk vaidlustatud otsuse vastuvõtmise päeval. Kuna vaidlustatud määruses ei esitata ühtegi adekvaatset vastust hagejate argumendile normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta, on nõukogu rikkunud lisaks EÜ artiklit 253, millega kehtestatakse talle põhjendamiskohustus.

63 Kaitseõiguste rikkumise osas väidab nõukogu, et komisjon on andnud selgitusi normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta 24. aprilli 2006. aasta teises lõplikku teavet avalikustavas dokumendis ja et hagejad on sellele vastanud 26. aprilli 2006. aasta kirjas. Mis puutub väidetavasse põhjendamiskohustuse rikkumisse, siis väidab nõukogu, et tegemist oli väga täpse, ühele äriühingule omase küsimusega, mida seetõttu ei olnud vaja otseselt käsitleda vaidlustatud määruses. Igal juhul on nõukogu sõnul seda küsimust käsitletud 26. juuni 2006. aasta kirjas ning 24. märtsi ja 30. märtsi 2006. aasta ärakuulamistel.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

64 Euroopa Kohtu praktikast nähtub, et kaitseõigustest tulenevad nõuded on kohaldatavad mitte üksnes menetluse raames, mille tulemusel võidakse määrata karistus, vaid ka dumpinguvastaste määruste vastuvõtmisele eelneva uurimismenetluse raames, mis võivad asjassepuutuvaid ettevõtjaid mõjutada otseselt ja isiklikult ning sisaldada nende jaoks ebasoodsaid tagajärgi (Euroopa Kohtu 27. juuni 1991. aasta otsus kohtuasjas C-49/88: Al-Jubail Fertilizer *vs.* nõukogu, EKL 1991, lk I-3187, punkt 15). Eelkõige tuleb huvitatud ettevõtjatele tagada haldusmenetluses võimalus tõhusalt väljendada oma seisukohta väidetavate asjaolude tõelevastavuse ja asjakohasuse kohta ning tõendite

kohta, millele komisjon viitab, et põhjendada oma väidet dumpingu ja sellest tuleneva kahju olemasolu kohta (eespool viidatud kohtuotsus Al-Jubail Fertilizer *vs*. nõukogu, punkt 17). Neid nõudeid on veel täpsustatud algmääruse artiklis 20, mille lõige 2 näeb ette, et kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning ekspordiriigi esindajad „võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatsetakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist".

65 Lisaks tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt peab EÜ artiklis 253 nõutavatest põhjendustest selgelt ja üheti mõistetavalt nähtuma vaidlustatud akti vastu võtnud ühenduse ametiasutuse arutluskäik, mis võimaldaks huvitatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista, et oma õigusi kaitsta, ning kohtul kontrolli teostada (Esimese Astme Kohtu 12. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-48/96: Acme Industry *vs*. nõukogu, EKL 1999, lk II-3089, punkt 141). Seevastu ei ole nõukogu kohustatud määruse põhistuses vastama kõigile faktilistele ja õiguslikele küsimustele, mille huvitatud isikud on haldusmenetluses esitanud (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 25. juuni 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-371/94 ja T-394/94: British Airways jt *vs*. komisjon, EKL 1998, lk II-2405, punkt 94). Pealegi ei ole nõutud, et põhjendused täpsustaksid kõiki erinevaid asjakohaseid faktilisi või õiguslikke asjaolusid, sest põhjendamisnõudeid tuleb hinnata eelkõige akti kontekstist ja kõigist antud valdkonda reguleerivatest õigusnormidest lähtudes (Esimese Astme Kohtu 28. septembri 1995. aasta otsus kohtuasjas T-164/94: Ferchimex *vs*. komisjon, EKL 1995, lk II-2681, lk 118).

66 Eeltoodu põhjal tuleb kindlaks teha, kas nõukogu on kaitseõigusi ja põhjendamiskohustust tegelikult rikkunud.

67 Mis puutub ühelt poolt kaitseõiguste rikkumisse, siis tuleb märkida – ilma et oleks vaja võtta seisukoht TKN KE4 ja tehnilise standardi TU 14-3P-197-2001 alla kuuluvate aatomitorude normaalväärtuse arvutamisel väljajätmist puudutava kaalutluse olulisuse kohta –, et vastupidi hagejate poolt väidetule ei edastatud neile ühtegi uut faktilist või põhjendusi puudutavat asjaolu kirjades, mille nad said tegelikult kätte 27. juunil 2006 ehk vaidlustatud määruse vastuvõtmise päeval. Nimelt väidavad hagejad, et komisjon

teatas esmakordselt neis kirjades, et aatomitorusid ei saa dumpingumarginaali arvutamisel välja jätta, kuna tema käsutuses olevad andmed ei olnud uue kontrollimise puudumisel piisavalt kindlad. Komisjon oli juba 24. aprilli 2006. aasta teises lõplikku teavet avalikustavas dokumendis kinnitanud, et kuna komisjoni teenistused ei saa kontrollida hagejate esitatud teavet, siis ei saa ta taotlust rahuldada. Pealegi tuleb märkida, et hagejad on sellele komisjoni märkusele vastanud 26. aprilli 2006. aasta faksis ja nad on seega selles küsimuses oma kaitseõigusi kasutanud.

68 Mis puutub teiselt poolt põhjendamiskohustuse rikkumisse, siis tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsus ei viita TKN KE4 alla kuuluvate toodete küsimusele, sest see küsimus on hagejatele eriomane. Kuna 24. aprilli 2006. aasta teisest lõplikku teavet avalikustavast dokumendist nähtub selgelt ja üheti mõistetavalt komisjoni arutluskäik, ei saa hagejad nõukogule ette heita põhjendamiskohustuse rikkumist.

69 Sellest järeldub, et põhjendamatuse tõttu tuleb tagasi lükata kuues väide, et rikutud on kaitseõigustest tulenevaid nõudeid ja põhjendamiskohustust, osas, mis puudutab normaalväärtuse kindlakstegemist.

Ühenduse tootjate sidusettevõtjate poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmise tagajärjed

70 Teise ja kolmanda väite ning kuuenda väite ühe osa raames tuginevad hagejad samale faktilisele asjaolule, st asjaolule, et kõik viis ühenduse õmbluseta torude tootjat, kelle komisjon oli kaasanud valimisse, millel põhines komisjoni uurimine, on seotud äriühingutega, kes jätsid küsimustikule vastamata.

71 Hagejate sõnul kaasnes selle faktilise asjaoluga:

– algmääruse artikli 3 lõigete 2, 3, 5, 6 ja 7 rikkumine (teine väide);

– mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumine (teine väide);

– algmääruse artikli 19 lõike 3 rikkumine (teine väide);

– algmääruse artikli 5 lõike 4 rikkumine (kolmas väide);

– kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumine (kuues väide).

Algmääruse artikli 3 lõigete 2, 3, 5, 6 ja 7 rikkumine

– Poolte argumendid

72 Teises väites väidavad hagejad, et kuna kõik viis valimisse kaasatud ühenduse õmbluseta torude tootjat on seotud ühe või mitme tootmis- või müügiettevõtjaga,

kes jätsid esitamata eraldiseisva vastuse komisjoni küsimustikule, siis ei saa neid viit tootjat pidada täielikult koostööd teinuks. Hagejate arvates põhineb aga vaidlustatud määrus ühenduse tootmisharu väidetavalt igakülgsel koostööl. Hagejad järeldavad sellest, et kahju hindamise osas rikutakse algmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5, 6 ja 7.

73 Selles osas märgivad hagejad esiteks, et on võimatu täita algmääruse eespool nimetatud sätete nõudeid, kui kõigilt ühenduse tootjatega seotud ja asjassepuutuva toote tootmisel või müümisel kaasatud üksustelt ei nõuta, et nad teeksid uurimisel täielikku ja igakülgset koostööd.

74 Teiseks märgivad hagejad, et eespool viidatud sätete rikkumist ei saa õigustada – nagu komisjon tundub väitvat 27. juuni 2006. aasta kirjas – sellega, et niisuguse kontserni osalisel koostööl, kuhu kuulub üks ühenduse tootja, puudub oluline mõju selle tootja või kogu ühenduse tootmisharu kantud kahju tuvastamisele. Hagejate sõnul tugineb komisjon seega „ebaolulise vea põhimõttele".

75 Esiteks väidavad hagejad, et komisjon ei väida, et ebaolulise vea põhimõte on kohaldatav eksportivate tootjate suhtes nii, et ka nendel on lubatud teha uurimisel koostööd vaid osaliselt.

76 Teiseks ei ole hagejate arvates täielike andmete puudumine kõikide seotud tootjate tootmise ja müügi kohta esimestele sõltumatutele klientide ebaoluline viga. Esiteks ei ole sama kontserni liikmete vahelised siirdehinnad usaldusväärsed ja teiseks, kui kõik seotud kaubandusettevõtjad vabastada küsimustikule vastamise kohustusest, võrduks see ühenduse tootjatele blankotšeki andmisega, mis võimaldaks neil valida andmed, mida nad on nõus esitama, mis mõjutab kahju hindamist.

77 Kolmandaks kinnitavad hagejad, et komisjoni lähenemisviis äriühingute kontserni osalise koostöö olulise mõju puudumise osas on äärmiselt lihtsustatud ja seega ebaõige. Tegelikult loob pelgalt kontserni teatavate äriühingute osaline koostöö asjassepuutuvast kontsernist või kogu ühenduse tootmisharust puuduliku ja moonutatud pildi.

78 Neljandaks märgivad hagejad, et ebaolulise vea põhimõtte valimine oma kaitseks ei saa kõrvaldada algmääruse artikli 3 sätete paljusid rikkumisi.

79 Viiendaks märgivad hagejad, et kuna komisjon ei ole saanud täielikke andmeid ja tal ei olnud võimalik neid andmeid kontrollida, siis ei saa ta kindlalt väita, et toote- ja müügimaht ning -väärtus, mille kohta ei ole talle andmeid esitatud, olid piisavalt ebaolulised selleks, et need oleks mõjutanud kahju hindamist.

80 Kolmandaks väidavad hagejad, et kõnesoleval juhul mõjutas valimisse kaasatud ühenduse tootjate täieliku ja igakülgse koostöö puudumine oluliselt nende tootjate ja kogu ühenduse tootmisharu kantud kahju hindamist. Eelkõige tugines komisjon kahjumarginaali arvutamisel peaaegu üksnes ühenduse tootjate vahelistele siirdehindadele. See meetod tõi endaga kaasa kahjumarginaali olulise liialduse.

81 Vastusena hagejate argumentidele väidab nõukogu, et institutsioonid on õigesti asunud seisukohale, et kõik valimisse kuuluvad ühenduse tootjad on teinud koostööd.

82 Nimelt väidab nõukogu, et koostöö mõistet ei tule mõista sõna-sõnalt selliselt, et see eeldab täielike ja täpsete vastuste andmist kõikidele komisjoni esitatud küsimustele. Komisjon hindab alati, kas ja mil määral on asjaolu, et teatavat teavet ei ole esitatud, uurimist kahjustanud. See kehtib nii eksportijate kui ka ühenduse tootjate puhul, kuigi komisjon võib kohaldada eksportijate ja ühenduse tootjate suhtes erinevaid kriteeriume, kuna need kaks äriühingute gruppi annavad teavet erineval eesmärgil. Selles osas märgib nõukogu muu hulgas, et ta ei ole kunagi kavatsenud väidetavate rikkumiste õigustamiseks tugineda ebaolulisele veale.

83 Kõnesoleval juhul on komisjon nõukogu hinnangul õigesti toiminud, jätmata tema käsutuses olevate faktiliste asjaolude põhjal ühenduse tootmisharust välja ühtegi valimisse kuulunud äriühingut.

84 Mis puutub kõigepealt hagejate väitesse, mille kohaselt moonutas koostöö puudumine kahjumarginaali arvutamist, siis meenutab nõukogu, et komisjonil on vaja esimese sõltumatu müüja müügihindu, et kindlaks määrata kõikide ühenduse tootjate keskmised müügihinnad ja kaalutud keskmise hinna allalöömise marginaal. Kõnesoleval juhul oli kaalutud keskmise hinna allalöömise marginaal 32%. Nõukogu sõnul oleks teatavate sidusettevõtjate andmete kaasamise korral see marginaal olnud võibolla 30%, 32% või 35%, mis ei oleks mingil viisil muutnud järeldust, mille kohaselt toimus oluline allalöömine ja dumpinguhinnaga import tekitas ühenduse tootmisharule kahju. Samuti väidab nõukogu, et hagejate viide kahjumarginaali arvutamisele ei puutu selles kontekstis asjasse. Kahjumarginaal on vajalik vaid selleks, et kohaldada väiksema tollimaksu reeglit, mille kohaselt peab kehtestatud tollimaks olema võrdne dumpingumarginaaliga või kahjumarginaaliga, kui viimati nimetatu on väiksem. Kõnesoleval juhul ei oleks asjaolu, et kaasatakse asjaomase toote müük Vallourec & Mannesmann Oil & Gas Ltd (edaspidi „Ühendkuningriik VMOG") ja Productos Tubolares'i poolt, kelle müük moodustab alla 8% ühenduse tootmisharu asjaomase toote müügist, saanud mingil juhul langetada kahjumarginaali, mis oli hinnanguliselt 57%, allapoole dumpingumarginaali taset, mis oli hinnanguliselt 25,7%.

85 Seejärel väidab nõukogu, et hagejad lähtuvad oletusest, et kaebuse esitanud ja valimisse kuulunud ühenduse tootjad ei ole teinud koostööd. Kuna asjaolul, et puudus teave teatavate ühenduse tootjate sidusettevõtjate kohta, ei olnud olulist mõju kahjuanalüüsile ja põhjuslikule seosele, on see oletus väär ning algmääruse artikli 3 lõigete 2, 3, 5, 6 ja 7 rikkumist puudutav väide tuleb tagasi lükata.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

86 Nagu eespool punktides 38 ja 39 on juba viidatud, on ühenduse institutsioonidel kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad, lai kaalutlusõigus, ning ühenduste kohtu kontroll institutsioonide hinnangute üle peab piirduma sellega, et kontrollitakse, et menetlusnormidest on kinni peetud, et vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevad asjaolud on sisuliselt õiged, et nende faktiliste asjaolude hindamisel ei ole tehtud ilmset viga või et ei ole kuritarvitatud võimu.

87 Lisaks tuleb märkida, et kui algmääruse raames on komisjoni ülesanne uurimist teostava ametiasutusena kindlaks teha, kas dumpinguvastases menetluses uuritava toote puhul on tegemist dumpinguga ja kas see tekitab kahju, kui toode lubada ühenduses vabasse ringlusesse, ning seega ei tohi see institutsioon selles kontekstis panna ühele poolele tõendamiskoormist, mis sellega seoses on pandud temale (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 17. detsembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-121/95: EFMA *vs.* nõukogu, EKL 1997, lk II-2391, punkt 74, ja eespool punktis 41 viidatud kohtuotsus Acme *vs.* nõukogu, punkt 40), ei anna algmäärus komisjonile sellegipoolest mingit uurimisõigust, mis võimaldaks tal sundida äriühinguid uurimises osalema või andmeid esitama. Neil tingimustel sõltuvad nõukogu ja komisjon poolte vabatahtlikust koostööst esitada ettenähtud tähtaegadel vajalikku teavet. Nende poolte vastused algmääruse artikli 6 lõikes 2 ette nähtud küsimustikule on dumpinguvastases menetluses väga olulised (eespool punktis 38 viidatud kohtuotsus Shandong Reipu Biochemicals *vs.* nõukogu, punkt 65).

88 Siiski nähtub algmääruse artiklist 18 „Koostöösoovimatus", ja eelkõige selle lõikest 3, et „[h]uvitatud isiku esitatud teave tuleks siiski arvesse võtta ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kui sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt".

89 Just selles kontekstis tuleb uurida, kas – nagu väidavad hagejad – asjaolu, et valimisse kaasatud ühenduse tootjate sidusettevõtjad ei ole esitanud vastust küsimustikule, tähendab seda, et need tootjad ei ole teinud koostööd, mis muutis vääraks kahju analüüsi, rikkudes algmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5, 6 ja 7.

90 Kuigi dumpinguvastase menetluse pooled on põhimõtteliselt algmääruse artikli 6 lõike 2 alusel kohustatud esitama komisjoni küsimustikule vastuse, tuleneb sama määruse artikli 18 lõikest 3, et kui selles artiklis loetletud neli tingimust on täidetud, ei tohi muul kujul või muus dokumendis esitatud teavet jätta tähelepanuta.

91 Seega, kui üks pool on jätnud küsimustikule vastuse esitamata, kuid ta on esitanud teavet mõnes teises dokumendis, ei saa talle ette heita koostööst hoidumist, kui esiteks sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, teiseks kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal, kolmandaks, kui teave on kontrollitav ning neljandaks, kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

92 Sellest järeldub, et vastupidi hagejate väitele ei tähenda see, et ühenduse tootja sidusettevõtja ei ole esitanud vastust komisjoni küsimustikule, ilmtingimata seda, et

seda tootjat tuleb pidada koostööd mittetegevaks. Seega ei peeta nimetatud tootjat koostööd mittetegevaks, kui esitatud andmete puudused ei mõjuta oluliselt uurimist.

93 Kõnesoleval juhul nähtub toimikust, et komisjon oli välja töötanud ja edastanud igale ühenduse tootjale spetsiifilise küsimustiku nendega seotud tootmis- ja müügiettevõtja jaoks. Need tootjad olid seega kohustatud esitama vastuse sellele küsimustikule iga sidusettevõtja kohta. Siiski nähtub nõukogu esitatud dokumentidest, et sellele küsimustikule ei esitanud vastust järgmised sidusettevõtjad:

– Saksamaa V&M-iga seotud tootmis- ja müügiettevõtja Vallourec Mannesmann Oil & Gas Germany GmbH (edaspidi „Saksamaa VMOG”);

– Tubos Reunidosiga seotud tootmis- ja müügiettevõtja Productos Tubulares SA;

– Tubos Reunidosiga seotud tootmis- ja müügiettevõtja Acecsa-Aceros Calibrados SA (edaspidi „Acecsa”);

– Tubos Reunidosiga seotud kaubandusettevõtja Almesa Almacenes Metalurgicos (edaspidi „Almesa”);

– Dalmine’iga seotud kaubandusettevõtjad või edasimüügi- ja turustusettevõtjad Dalmine Benelux BV, Dalmine France SARL, Dalmine Deutschland GmbH, Tenaris Global Services (UK), Eurotube Ltd, Quality Tubes Ltd;

– Dalmine'iga sidusettevõtja Tenaris West Africa Ltd, kelle ülesanne oli esiteks torude töötlemine ja teiseks haldusülesannete täitmine.

94 Toimiku materjalidest nähtub muu hulgas, et üks tootmis- ja müügiettevõtja, s.o Ühendkuningriik VMOG, mis on Saksamaa V&M-i ja Prantsusmaa V&M-i sidusettevõtja, esitas oma vastuse küsimustikule pärast tähtaja möödumist. Seega ei võtnud komisjon seda kahju tuvastamisel arvesse.

95 Niisiis tuleb kindlaks teha, kas nende äriühingute osas on täidetud algmääruse artikli 18 lõikes 3 nimetatud neli tingimust nii, et nõukogule ei saa ette heita seda, et ta on teinud ilmse hindamisvea, leides, et küsimustikule vastuse esitamata jätmine ühenduse tootjate sidusettevõtjate poolt ei moonutanud ei kahju tuvastamist ega kahjumarginaali arvutamist.

96 Mis puudutab kõigepealt kahju tuvastamist, siis tuleb iga sidusettevõtja puhul uurida andmeid, mis olid nõukogu ja komisjoni käsutuses, et kontrollida, et nende äriühingute puudused, mis kaasnesid küsimustikule vastuse esitamata jätmisega, ei teinud seda tuvastamist ülemääraselt raskeks. Tootmise ja müügiga tegelevate sidusettevõtjate osas tuleb juhtida tähelepanu eriti sidusettevõtjate tootmist ja müüki puudutavate andmete puudulikkusele ning selle võimalikule mõjule kahju tuvastamisele. Pealegi tuleb kontrollida, kas nõukogu ja komisjoni käsutuses olevad andmed vastavad algmääruse artikli 18 lõikes 3 seatud kolmele viimasele tingimusele.

97 Saksamaa VMOG osas nähtub vastustest Esimese Astme Kohtu esitatud kirjalikele küsimustele, et nõukogu tugines selle äriühingu poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmise mõju hindamiseks järgmistele dokumentidele: Saksamaa V&M-i müüginimekiri tehingute kaupa, tabel, milles on esitatud Saksamaa V&M-i tootmismaht ning tabel,

milles on esitatud Saksamaa V&M-i müügimaht ja -väärtus. Saksamaa V&M esitas need dokumendid õigeaegselt ja neid on kontrollinud komisjon.

98 Kuna, nagu kinnitavad nõukogu esitatud dokumendid, Saksamaa VMOG müüki ja tootmist puudutavad andmed on kaasatud Saksamaa V&M-i vastuses küsimustikule, on need kahju tuvastamisel arvesse võetud. Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et nõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga, jättes Saksamaa VMOG-lt nõudmata vastuse esitamist küsimustikule ja leides, et Saksamaa VMOG poolt esitamata jäetud vastus küsimustikule ei moonutanud kahju tuvastamist.

99 Productos Tubularese osas nähtub vastustest Esimese Astme Kohtu kirjalikele küsimustele, et nõukogu tugines selle äriühingu poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmise mõju hindamiseks järgmistele dokumentidele: Productos Tubularese eelvalimit puudutava küsimustiku vastuse konfidentsiaalne versioon ning kaebuse konfidentsiaalne lisa, mis sisaldas hinnangut tootmisvõime kohta ja kaebust mitte toetavate ühenduse tootjate toodangu kohta. Productos Tubulares esitas need andmed õigeaegselt.

100 Kõigepealt tuleb tõdeda, et vastupidi Tubos Reunidosele ei toetanud Productos Tubulares kaebust. Järelikult ei pidanud teda puudutavaid andmeid põhimõtteliselt arvesse võtma ühenduse tootmisharu olukorra analüüsimisel, mis on toodud vaidlustatud määruse põhjendustes 155–176 ja mis oli kahju tuvastamiseks väga oluline, tingimusel et andmete arvesse võtmata jätmine ei moonuta seda analüüsi. Sel viimasel juhul tuleks need andmed arvesse võtta või välja jätta andmed Tubos Reunidose kohta. Kõnealusel juhul ilmneb nõukogu esitatud dokumentidest, et Productos Tubularese toodang ja müük moodustasid uurimisperioodil 3% ühenduse tootmisharu kogutoodangust ja -müügist. See tähendab, et kui Productos Tubularese poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmine mõjutas kahju ja põhjusliku seose tuvastamist, oli see mõju ebaoluline. Lisaks, kuigi nõukogul ei olnud andmeid uurimisperioodile eelnenud perioodi kohta, st aastaid 2001–2003 hõlmava perioodi

kohta, siis seda perioodi puudutavate andmete puudumine ei mõjuta kahju tuvastamist, kuna puuduvate andmete põhjal oleks nõukogu äärmisel juhul kahju alahinnanud, mitte aga ülehinnanud. Pealegi kontrollis nõukogu Tubos Reunidose suhtes seda, et selle viimase äriühingu ja Productos Tubularese vahel ei toimunud müüki.

101 Seega tuleb järeldada, et nõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga, jättes Productos Tubulareselt nõudmata, et ta esitaks vastuse küsimustikule ja leides, et selle äriühingu poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmine ei moonuta kahju tuvastamist.

102 Acecsa osas nähtub nõukogu kirjalikest märkustest, et uurimisperioodil ostis see äriühing Tubos Reunidoselt vaid väikeses koguses asjaomast toodet, mis oli mõeldud ümbertöötlemiseks muuks tooteks kui asjaomane toode. Toimiku materjalidest ning eelkõige Tubos Reunidose küsimustikule esitatud vastuse mittekonfidentsiaalsest versioonist nähtub muu hulgas, et uurimisperioodil ei moodustanud see kogus üle 4% Tubos Reunidose müügist ja mitte üle 1% kaebust toetava ühenduse tootmisharu kogumüügist. Eeltoodut arvestades ei saanud Acecsa poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmine moonutada oluliselt kahju tuvastamiseks kasutatud andmeid. Pealegi, nagu ka Productos Tubularese puhul, kuigi nõukogul ei olnud mingeid andmeid uurimisperioodile eelnenud ehk aastaid 2001–2003 hõlmava perioodi kohta, ei mõjuta seda perioodi puudutavate andmete puudumine kahju tuvastamist, kuna puuduvate andmete põhjal oleks nõukogu äärmisel juhul kahju alahinnanud, mitte aga ülehinnanud. Lisaks esitati Tubos Reunidose vastus küsimustikule õigeaegselt ja seda kontrollisid komisjoni teenistused. Neil tingimustel tuleb tõdeda, et nõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga, jättes Acecsalt nõudmata, et ta esitaks küsimustikule vastuse nõuetekohases vormis.

103 Mis puudutab Almesat, siis nähtub nõukogu kirjalikest märkustest, et see äriühing on kaubandusettevõtja. Selle äriühingu müügimaht võeti seega kahju analüüsimisel arvesse Tubos Reunidosele müügi hulgas, mis oli Almesale mõeldud. Muu hulgas nähtub toimiku materjalidest ja eelkõige Tubos Reunidose poolt küsimustikule esitatud vastuse mittekonfidentsiaalsest versioonist, et keskmiselt olid Turbos Reunidose poolt

Almesalt võetavad hinnad kõrgemad sõltumatutelt klientidelt võetavatest hindadest. See tähendab seda, et müügiväärtuse osas arvesse võetud arvu ei alahinnatud ja see ei moonutanud seega kahju tuvastamist. Sellest järelduvalt tuleb nentida, et nõukogu ei teinud ilmset hindamisviga, jättes Almesalt nõudmata, et ta esitaks lisaandmeid küsimustikule nõuetekohases vormis esitatud vastuse näol.

104 Mis puudutab äriühinguid Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) ja Quality Tubes, siis nähtub nõukogu kirjalikest märkustest, et Dalmine ei müünud uurimisperioodil ühelgi korral äriühingutele Dalmine Benelux, Dalmine Deutschland ja Eurotube. Äriühingute Quality Tubes ja Tenaris Global Services (UK) puhul sisaldas Dalmine'i poolt küsimustikule esitatud vastuse konfidentsiaalne versioon nende müügi nimekirja tehingute kaupa, mis tähendab, et need andmed võeti kahju analüüsimisel arvesse. Viimaks, mis puudutab Dalmine France'i, siis tema müük ühendusse oli ilmtingimata marginaalne, kuna Dalmine'i kogumüük neile kuuele sidusettevõtjale moodustas 4% ühenduse tootmisharu asjaomase toote kogumüügist uurimisperioodil.

105 Igal juhul nähtub toimingu materjalidest ja eelkõige Dalmine'i poolt küsimustikule esitatud vastuse mittekonfidentsiaalsest versioonist, mis esitati õigeaegselt ja mida kontrollisid komisjoni teenistused, et Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) ja Quality Tubes tegelevad kaubandustegevusega või edasimüügi ja turustamisega. Sellest tuleneb, et nende äriühingute müügimaht võeti kahju analüüsimisel arvesse Dalmine'i poolt neile tehtud müügi hulgas.

106 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et nõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga, nõudmata äriühingutelt Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) ja Quality Tubes, et nad esitaksid lisaandmeid küsimustikule nõuetekohases vormis esitatud vastuse näol, ja asudes seisukohale, et Dalmine on uurimisel koostööd teinud.

107 Tenaris West Africa osas nähtub nõukogu kirjalikest märkustest, et see äriühing ei ole osalenud asjaomase toote tootmises ega müügis. Muu hulgas nähtub vastustest Esimese Astme Kohtu esitatud kirjalikele küsimustele, et nõukogu tugines Dalmine'i poolt komisjonile saadetud 24. mai 2006. aasta e-kirjale, et hinnata selle äriühingu poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmise mõju. Kuna see e-kiri esitati õigeaegselt, tuleb tõdeda, et nõukogu ei teinud ilmset hindamisviga, nõudmata sellelt äriühingult, et ta esitaks lisaandmeid küsimustikule nõuetekohases vormis esitatud vastuse näol, ja asudes seisukohale, et Dalmine on uurimisel koostööd teinud.

108 Lõpuks, mis puudutab Ühendkuningriik VMOG-d, siis tuleb märkida, et kuna see äriühing esitas oma vastuse küsimustikule pärast tähtaja möödumist, siis ei saadud tema andmeid kahju tuvastamisel kasutada. Igal juhul nähtub toimiku materjalidest, et see äriühing ei toetanud kaebust. Teda puudutavaid andmeid ei pidanud põhimõtteliselt arvesse võtma ühenduse tootmisharu olukorra analüüsimisel, et tuvastada kahju, kui just nende arvesse võtmata jätmine ei moonutanud seda tuvastamist. Sel viimasel juhul oleks pidanud need andmed arvesse võtma või Saksamaa V&M-i ja Prantsusmaa V&M-i puudutavad andmed välja jätma. Et hinnata, kas analüüsi võidakse moonutada, tugines nõukogu järgmistele dokumentidele: tabel, milles esitati Ühendkuningriik VMOG toodangumaht, tabel, milles esitati Ühendkuningriik VMOG müügimaht ja -väärtus ning Prantsusmaa V&M-i müüginimekiri tehingu kaupa.

109 Nagu kinnitavad esitatud dokumendid, oli nõukogul võimalik hilinemisega esitatud vastuse põhjal kindlaks määrata, et Ühendkuningriik VMOG müük moodustas uurimisperioodil vaid alla 3% kaebuse esitanud ühenduse tootmisharu kogumüügist. Selle 3% arvesse võtmata jätmisel ei saanud olla kahju tuvastamisel otsustavat mõju. Muu hulgas tuleb nentida, et teave, millele nõukogu tugines, et kindlaks määrata selle äriühingu müügi osa ühenduse tootmisharu müügist, esitati õigeaegselt algmääruse artikli 18 lõike 3 tähenduses.

110 Seega tuleb tõdeda, et nõukogu ei teinud ilmset hindamisviga, jättes ühenduse tootmisharu määratlemisest välja arvamata valimisse kaasatud ühenduse tootjad Saksamaa V&M-i ja Prantsusmaa V&M-i, kes on Ühendkuningriik VMOG sidusettevõtjad.

111 Mis puutub seejärel kahjumarginaali arvutamisse, siis tuleb sama moodi nõukoguga märkida, et algmääruse artikli 9 lõike 4 alusel, mis sätestab väiksema tollimaksu reegli, kasutatakse kahjumarginaali dumpinguvastase tollimaksu määra kindlaksmääramiseks vaid siis, kui dumpingumarginaal on kahjumarginaalist suurem. Kõnesoleval juhul tugines hagejate suhtes kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu määr hagejate dumpingumarginaalile, mis oli 25,7%, mitte 57% suurusele kahjumarginaalile. Kui oletada, et kahjumarginaali aluseks oli ühenduse tootjate poolt Ühendkuningriik VMOG, Productos Tubularese ja Dalmine'i sidusettevõtjatelt võetud siirdehinnad, moodustaks müük neile äriühinguile kõige rohkem 10% ühenduse tootmisharu kogumüügist. Niisiis selleks, et kahjumarginaali tase oleks langenud allapoole dumpingumarginaali taset, oleks olnud vaja – nagu märgib nõukogu –, et nende sidusettevõtjate müügihind oleks täiesti ebaproportsionaalne võrreldes muude kahjumarginaali arvutamisel arvesse võetud hindadega.

112 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et nõukogu ei teinud ilmset hindamisviga, leides, et ühenduse tootjate sidusettevõtjate poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmine ei moonutanud kahju tuvastamist ega kahjumarginaali arvutamist ega rikkunud algmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5, 6 ja 7.

113 Sellest nähtub, et vastuvõetamatuse tõttu tuleb tagasi lükata teise väite osa, et rikutud on algmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5, 6 ja 7.

Mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumine

– Poolte argumendid

114 Teises väites väidavad hagejad, et nõukogu on rikkunud mittediskrimineerimise põhimõtet. Nimelt, kuigi komisjon nõudis uurimise raames, et asjaomast toodet eksportivate tootjate sidusettevõtjad vastaksid komisjoni küsimustikule, ei esitanud ta sellist nõuet ühenduse tootjatega seotud müügiettevõtjate suhtes.

115 Hagejad väidavad, et komisjoni selgitus ei õigusta diskrimineerivat kohtlemist. Esiteks, kui on tõsi, et dumpingumarginaal arvutatakse iga seotud eksportivate tootjate kontserni suhtes, kuigi ühenduse tootmisharu kantud kahju määratakse kindlaks kogu sektori tasandil, siis ei ole tõsi, et need kaks toimingut nõuavad asjassepuutuvatelt pooltelt erinevat koostööastet. Hagejad arvavad, et samuti nagu dumpingumarginaali võib moonutada see, kui seotud tootjate kontsern esitab vastuse kontsernist ühe nimel, kes ei müü dumpinguhinnaga, samas kui mõni teine kontsernist seda teeb, oleks kahju tuvastamine samuti moonutatud, kui ühenduse tootja, kes tegutseb kahes erinevas tootmiskohas, millest üks kannab kahju ja teine mitte, esitab vastuse kahju kandnud tootmiskoha alusel.

116 Teiseks märgivad hagejad, et kahjumarginaali arvutamise menetlus nõuab eksportivatelt tootjatelt ja ühenduse tootjatelt, et nad teeksid täpselt sama koostööd ning igasugune diskrimineerimine nende vahel on põhjendamatu.

117 Kolmandaks väidavad hagejad, et küsimustik ise kehtestab sõnaselgelt ühenduse tootjatele kohustuse esitada teavet mitte ainult iga seotud tootmisettevõtja kohta, vaid

ka iga seotud müügiettevõtja kohta. Teisisõnu kehtestab see neile samad nõuded kui eksportivatele tootjatele.

118 Nõukogu vaidlustab mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumise. Ta väidab, et hagejad ei püüa kordagi näidata, et asjaolu puhul, kui eksportija ei esita küsimustikule vastust sidusettevõtjate kohta, ja asjaolu puhul, kui ühenduse tootja sellele ei vasta, on tegemist sarnaste olukordadega. Nõukogu arvates põhjendab erinevat kohtlemist erinev kasutus, milleks nõutud andmed on mõeldud, st kahju tuvastamine ühenduse tootjate esitatud andmete puhul ja dumpingumarginaali arvutamine eksportivate tootjate esitatud andmete puhul. Lisaks ei tõenda hagejad ka seda, et komisjon on tegelikult eksportijaid ja ühenduse tootjaid erinevalt kohelnud.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

119 Just eespool punktis 58 viidatud kohtupraktikast lähtudes tuleb uurida mittediskrimineerimise põhimõtte väidetavat rikkumist. Selle kohtupraktika kohaselt saab diskrimineerimisega tegemist olla vaid siis, kui ühenduse tootjate ja eksportivate tootjate olukorrad on antud juhul sarnased ja kui komisjon on esimesi kohelnud viimati nimetatutest erinevalt.

120 Ilma kõnesolevat juhtumit vaatlemata tuleb kohe märkida, et eksportivate tootjate olukord komisjoni küsimustikule vastamise suhtes ja ühenduse tootjate olukord sama kohustuse suhtes ei ole põhimõtteliselt sarnased. Nagu nõukogu oma kirjalikes märkustes märkis, on niisuguse küsimustiku vastuse eesmärk, mille eksportivad tootjad peavad esitama, dumpingumarginaali kindlaksmääramine, mille aluseks on igale ettevõtjale omased andmed. Seevastu küsimustiku vastuse eesmärk, mille peavad esitama ühenduse tootjad, on kahju tuvastamine, mille aluseks on kogu ühenduse tootmisharu analüüs.

121 Siiski ei saa välistada, et kõnesoleval juhul sarnanevad asjaolud, mis ajendasid komisjoni tegema eksportivate tootjate suhtes järeldust, et on vaja, et nad esitaksid küsimustikule vastuse iga sidusettevõtja kohta, nende asjaoludega, mis ajendasid teda tegema järeldust, et niisuguse vastuse esitama jätmise puhul ei ole tegemist eespool punktides 93 ja 94 nimetatud ühenduse tootjate koostöösoovimatusega.

122 Ometi tuleb tõdeda, et hagejad on püüdnud tõendada, et teoreetiliselt on eksportivate tootjate ja ühenduse tootjate olukord sarnane, kuid nad ei ole kuidagi tõendanud, et see kõnealusel juhul nii oli.

123 Lisaks tuleb märkida, et hagejad ei ole esitanud vähematki tõendit selle kohta, et komisjon on eksportivaid tootjaid ja ühenduse tootjaid tegelikult erinevalt kohelnud. Nimelt piirduvad nad oma kirjalikes märkustes väitega, et komisjon möönab, et ta ei nõua ühenduse tootjate sidusettevõtjatelt seda, et nad küsimustikule vastaksid. Siiski ei tõenda nad, et niisugune nõue esitati eksportivatele tootjatele.

124 Eelnevatest kaalutlustest nähtub, et hagejad ei ole kuidagi esitanud komisjoni otsuse – mitte nõuda ühenduse tootjate sidusettevõtjatelt, et nad esitaksid komisjoni küsimustikule vastuse – väidetavalt diskrimineeriva laadi kohta tõendeid.

125 Sellest lähtuvalt tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata teise väite osa, et rikutud on mittediskrimineerimise põhimõtet.

Algmääruse artikli 19 lõike 3 rikkumine

– Poolte argumendid

126 Teises väites märgivad hagejad, et kui oletada – nagu väidab nõukogu – et uurimistoimik sisaldab andmeid, mis tõendavad, et ühenduse tootjate sidusettevõtjate poolt küsimustikule vastamata jätmine ei mõjutanud oluliselt ühenduse tootjate kantud kahju hindamist, ei saa nõukogu vastavalt algmääruse artikli 19 lõikele 3 tugineda õiguspäraselt neile andmetele, kuna mittekonfidentsiaalne uurimistoimik ei sisalda mingeid seda liiki andmeid.

127 Nõukogu kinnitab, et algmääruse artikli 19 lõige 3 ei näe ette, et andmed, mille kohta ei ole esitatud mittekonfidentsiaalset kokkuvõtet, tuleb alati jätta arvesse võtmata, vaid et teabe võib arvesse võtmata jätta, välja arvatud siis, kui sobivate allikate alusel on veenvalt tõendatud, et teave on õige. Algmääruse artikli 19 lõikes 3 ette nähtud kohustuse, mille kohaselt peavad dumpinguvastase menetluse pooled esitama mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte komisjonile esitatavast teabest, eesmärk on kaitsta teiste poolte kaitseõigusi. Nõukogu järeldab sellest, et hagejad saavad dumpinguvastase meetme tühistamise põhjusena viidata sellele, et komisjon on kasutanud teavet, mille kohta ei ole esitatud mittekonfidentsiaalset kokkuvõtet, vaid siis, kui nad tõendavad, et selle teabe kasutamine kujutab endast nende kaitseõiguste rikkumist. Kõnealusel juhul see nii ei ole.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

128 Kõigepealt tuleb märkida, et hagejate etteheide, et rikutud on algmääruse artikli 19 lõiget 3, esitati esmakordselt repliigis. Põhimõtteliselt ei või menetluse käigus esitada

uusi väiteid, kui need ei tugine menetluse õiguslikele ja faktilistele asjaoludele, mis on ilmsiks tulnud menetluse käigus (Esimese Astme Kohtu 14. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas T-107/04: Aluminium Silicon Mill Products *vs.* nõukogu, EKL 2007, lk II-669, punkt 60).

129 Kõnesoleval juhul esitasid hagejad selle uue etteheite vastusena andmete kohta, mille nõukogu esitas esimest korda kostja vastuse punktides 52, 53, 55, 60 ja 64 ning joonealuses märkuses leheküljel 31. Hagejate uus etteheide, et rikutud on algmääruse artikli 19 lõiget 3, tugineb seega faktilistele asjaoludele, mis on ilmsiks tulnud menetluse käigus. Järelikult on see etteheide vastuvõetav.

130 Mis puudutab selle etteheite põhjendatust, siis tuleb märkida esiteks, et algmääruse artikli 19 lõike 3 sõnastus näeb komisjonile ette vaid õiguse jätta arvesse võtmata konfidentsiaalne teave, mille mittekonfidentsiaalne kokkuvõte ei ole kättesaadav.

131 Teiseks tuleb märkida, et algmääruse artikli 19 eesmärk ei ole kaitsta mitte ainult ärisaladust, vaid ka dumpinguvastase menetluse teiste poolte kaitseõigusi. Nagu nähtub kohtupraktikast, tähendab see, et dumpinguvastases menetluses kujutab eeskirjade eiramine komisjoni poolt mittekonfidentsiaalsete kokkuvõtete edastamise osas endast menetlusõiguste rikkumist, mis põhjendavad dumpinguvastased tollimaksud kehtestanud määruse tühistamist, vaid siis, kui huvitatud isik ei olnud piisavalt teadlik asjassepuutuva dokumendi või asjassepuutuvate dokumentide põhisisust ja seetõttu ei saanud ta nõuetekohaselt väljendada oma seisukohta nende tõelevastavuse ja asjakohasuse kohta (vt selle kohta seoses nõukogu 11. juuli 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 2423/88 kaitse kohta dumpinguhinnaga või subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Majandusühenduse liikmed (EÜT L 209, lk 1) artikli 8 lõikega 4, mille normatiivne sisu on põhiosas identne algmääruse artikli 19 lõikega 3, Esimese Astme Kohtu 15. oktoobri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-2/95: Industrie des poudres sphériques *vs.* nõukogu, EKL 1998, lk II-3939, punkt 137). Seega tuleb sama moodi nõukoguga nentida, et sellele, et komisjon on kasutanud teavet, mille kohta ei ole esitatud mittekonfidentsiaalset kokkuvõtet, saavad dumpinguvastase menetluse pooled

viidata dumpinguvastase meetme tühistamise põhjusena vaid siis, kui nad tõendavad, et selle teabe kasutamine kujutas endast nende kaitseõiguste rikkumist.

132 Selles kontekstis tuleb kontrollida, kas komisjon ja nõukogu on rikkunud algmääruse artikli 19 lõiget 3. Selles osas väidab nõukogu vastustes Esimese Astme Kohtu esitatud küsimustele kontrollimaks, kas küsimustiku vastuse esitamata jätmine ühenduse tootjate sidusettevõtete poolt ei mõjutanud kahju hindamist, tugines komisjon järgmistele dokumentidele:

– Saksamaa VMOG puhul: Saksamaa V&M-i müüginimekiri tehingute kaupa, tabel, milles esitatakse Saksamaa V&M-i tootmismaht, ja tabel, milles esitatakse Saksamaa V&M-i müügimaht ja -väärtus; teisisõnu tugines komisjon andmetele, mis sisaldusid Saksamaa V&M-i poolt küsimustikule esitatud vastuses, mille kohta oli esitatud mittekonfidentsiaalne versioon;

– Ühendkuningriik VMOG puhul: tabel, milles esitatakse Ühendkuningriik VMOG tootmismaht, ja tabel, milles esitatakse Ühendkuningriik VMOG müügimaht ja -väärtus, Prantsusmaa V&M-i müüginimekiri tehingute kaupa, kuigi viimati nimetatud nimekiri sisaldus Prantsusmaa V&M-i poolt küsimustikule esitatud vastuse konfidentsiaalses versioonis, mille kohta oli olemas mittekonfidentsiaalne versioon, nimetatud kaks tabelit sisaldusid Ühendkuningriik VMOG poolt küsimustikule esitatud vastuse konfidentsiaalses versioonis, mille kohta ei olnud mittekonfidentsiaalset versiooni;

– Productos Tubularese puhul: Productos Tubularese vastuse konfidentsiaalne versioon eelvalimit puudutavale küsimustikule ja kaebuse konfidentsiaalne lisa, mis hõlmas hinnangut tootmisvõime ja kaebust mitte toetavate ühenduse tootjate toodangu kohta; kuigi sellest viimasest dokumendist oli olemas mittekonfidentsiaalne versioon, mida esimese dokumendi kohta ei olnud;

– Acecsa puhul: Tubos Reunidose vastuse jagu D.2 küsimustikule, mille kohta oli olemas mittekonfidentsiaalne versioon;

– Almesa puhul: Tubos Reunidose müüginimekiri tehingute kaupa; see nimekiri sisaldus selle äriühingu poolt küsimustikule esitatud vastuse konfidentsiaalses versioonis, mille kohta oli ka mittekonfidentsiaalne versioon;

– äriühingute Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) ja Quality Tubes puhul: andmed, mis sisaldusid Dalmine'i poolt küsimustikule esitatud vastuse konfidentsiaalses versioonis, mille kohta oli olemas mittekonfidentsiaalne versioon;

– Tenaris West Africa puhul: Dalmine'i 24. mai 2006. aasta e-kiri komisjonile, mille kohta ei olnud mittekonfidentsiaalset versiooni.

133 Seega tuleb kindlaks määrata, kas asjaolu, et komisjon tugines Ühendkuningriik VMOG küsimustiku vastuse konfidentsiaalsele versioonile, Productos Tubularesi eelvalimit puudutava küsimustiku vastuse konfidentsiaalsele versioonile ja 24. mai 2006. aasta e-kirjale, ilma et nende dokumentide kohta oleks olnud mittekonfidentsiaalset versiooni, kujutab endast kaitseõiguste rikkumist.

134 Niisuguse rikkumise olemasolu tuleb hinnata eespool punktis 64 viidatud kohtupraktikast lähtudes. Selle kohtupraktika kohaselt peab huvitatud isikutel olema võimaldatud teha tõhusalt teatavaks oma seisukoht tõendite kohta, mida komisjon on kasutanud, et põhjendada oma väidet dumpingu ja sellest tuleneva kahju olemasolu kohta. Uurimistoimikuga tutvumise õiguse rikkumise osas tuleb märkida, et niisugune

rikkumine saab endaga kaasa tuua vaidlustatud määruse täieliku või osalise tühistamise üksnes juhul, kui asjassepuutuvate dokumentide avalikustamise korral oleks olnud kasvõi väike võimalus, et haldusmenetluse tulemus oleks olnud teistsugune, kui asjaomane ettevõtja oleks saanud menetluse käigus neile dokumentidele tugineda (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 29. jaanuari 2008. aasta otsus kohtuasjas T-206/07: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware *vs*. nõukogu, EKL 2008, lk II-2, punkt 71).

135 Kõnealusel juhul väidavad hagejad, et neil oleks olnud vaja neid dokumente selleks, et tõendada, et Ühendkuningriik VMOG, Tubos Reunidose ja Tenaris West Africa poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmine moonutas kahju analüüsimist. Vastavalt eespool punktides 101, 108 ja 107 aga on nenditud, et nõukogu ei teinud hindamisviga, leides, et Productos Tubularese, Ühendkuningriik VMOG ja Tenaris West Africa poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmine või vastuse arvesse võtmata jätmine ei mõjutanud kahju tuvastamist. Järelikult, Ühendkuningriik VMOG poolt küsimustikule esitatud vastuse mittekonfidentsiaalse versiooni, Productos Tubularese eelvalimit puudutavale küsimustikule esitatud vastuse ja 24. mai 2006. aasta e-kirja hagejatele avalikustamise korral ei oleks olnud mingit võimalust, et haldusmenetluse tulemus oleks olnud teistsugune.

136 Sellest järeldub, et teise väite osa, et rikutud on algmääruse artikli 19 lõiget 3, tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Algmääruse artikli 5 lõike 4 rikkumine

– Poolte argumendid

137 Kolmanda väite põhjenduseks väidavad hagejad, et kuna nõukogu ei lõpetanud menetlust, kuigi kaebuse toetuse tase oli ühenduse tööstusharu koostöösoovimatuse tõttu alla kehtestatud miinimumi, s.o alla 25% ühenduse toodangust, siis rikkus nõukogu algmääruse artikli 5 lõiget 4.

138 Nõukogu tuletab meelde, et see väide tugineb oletusele, et kaebuse esitanud ja valimisse kaasatud ühenduse tootjad ei teinud koostööd. Nõukogu hinnangul on see oletus väär teise väite raames esitatud põhjustel ning kolmas väide tuleb tagasi lükata.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

139 Tuleb märkida, et algmääruse artikli 5 lõige 4 ei näe komisjonile ette kohustust lõpetada dumpinguvastane menetlus, mille käigus on kaebuse toetuse tase langenud alla miinimumtaset, s.o alla 25% ühenduse toodangust. Tegelikult puudutab see artikkel vaid kaebuse toetuse taset, mis on vajalik selleks, et komisjon saaks menetluse algatada. Seda tõlgendust kinnitab algmääruse artikli 9 lõige 1, mille kohaselt „[k]ui kaebus võetakse tagasi, võib menetluse lõpetada, kui see ei ole vastuolus ühenduse huvidega". Seega, isegi kui ühenduse tootmisharu võtab kaebuse tagasi, ei ole komisjonil kohustust menetlus lõpetada, vaid tal on võimalus menetlus lõpetada.

140 Kõnealusel juhul tuleb tõdeda, et nõutav toetuse tase oli dumpinguvastase menetluse algatamise ajal olemas, aga see langes väidetavalt alla 25% piiri menetluse käigus, kui komisjon palus ühenduse tootjatel vastata küsimustikule. Järelikult ei saa kõnesoleval juhul nõukogule ette heita algmääruse artikli 5 lõike 4 rikkumist.

141 Lisaks tuleb märkida, et isegi kui oletada, et algmääruse artikli 5 lõige 4 näeb komisjonile ette kohustuse lõpetada menetlus, kui kaebuse toetuse tase langeb menetluse käigus alla 25% miinimumpiiri, siis kõnesoleval juhul niisugust rikkumist ei ole. Nimelt eespool punktis 112 sedastati, et nõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga, leides, et ühenduse tootjate sidusettevõtjate poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmine ei mõjutanud ühenduse tootmisharu kantud kahju analüüsi. See tähendab seda, et valimisse kaasatud ühenduse tootjaid tuleb käsitada koostööd teinuna, mis tähendab, et kaebuse toetuse taseme puhul ei saa tuvastada mingisugust langust.

142 Järelikult tuleb kolmas väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumine

– Poolte argumendid

143 Kuuendas väites väidavad hagejad, et nende kaitseõigusi on rikutud. Selles osas väidavad nad, et asjaolust, et nõukogu leidis, et teatavate valimisse kaasatud ühenduse tootjate täieliku ja igakülgse koostöö tegemata jätmine ei mõjutanud oluliselt nende tootjate ja kogu ühenduse tootmisharu kantud kahju hindamist, teavitati neid alles

vaidlustatud määruse vastuvõtmise päeval. Samuti rikkus nõukogu põhjendamiskohustust, kuna vaidlustatud otsuses ei esitata adekvaatset vastust hagejate argumendile seoses ühenduse tootmisharu koostöö puudumisega.

144 Nõukogu tuletab meelde, et hagejad on esitanud märkusi ühenduse tootmisharu koostöö puudumise kohta 3. aprilli ja 4. mai 2006. aasta kahes kirjas ning nad on saanud komisjonilt vastuse teises lõplikku teavet avalikustavas dokumendis. Mis puutub väidetavasse põhjendamiskohustuse rikkumisse, siis kirjeldab vaidlustatud määrus kaebuse esitanud ühenduse tootmisharu koosseisu ja valimi valikut. Lisaks on komisjon vastanud hagejate väidetele teises lõplikku teavet avalikustavas dokumendis, oma märkustes vastusena hagejate märkuste kohta seoses esimese lõplikku teavet avalikustava dokumendiga ja 16. juuni 2006. aasta kirjas.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

145 Hagejate kuuendat väidet, et rikutud on kaitseõigusi ja põhjendamiskohustust, kuivõrd see puudutab kahju tuvastamist, tuleb uurida eespool punktides 64 ja 65 esitatud kohtupraktikast lähtudes.

146 Mis puutub kõigepealt kaitseõiguste väidetavasse rikkumisse, siis tuleb täpsustada, et kuigi – nagu on mainitud eespool punktis 64 – seadusandja on soovinud anda asjaomastele pooltele, eelkõige eksportijatele, algmääruse artikli 20 lõike 2 alusel õiguse, et neid teavitataks peamistest asjaoludest ja kaalutlustest, mille põhjal kavatsetakse soovitada lõplike tollimaksude kehtestamist (Esimese Astme Kohtu 19. novembri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-147/97: Champion Stationery jt *vs.* nõukogu, EKL 1998, lk II-4137, punkt 55), ei ole komisjon kohustatud asjaomaseid

pooli teavitama kõikidest erinevatest antud asjas asjakohastest faktilistest ja õiguslikest asjaoludest (vt selle kohta eespool punktis 65 viidatud kohtuotsus Ferchimex *vs*. komisjon, punkt 118).

147 Kõnesoleval juhul väidavad hagejad sisuliselt, et asjaolu, et nõukogu teavitas neid hilinemisega konkreetsetest põhjustest, miks ta asus seisukohale, et valimisse kaasatud ühenduse tootjad tegid menetluses kohast koostööd, kujutab endast kaitseõiguste rikkumist.

148 Tuleb märkida, et kuigi ühenduse tootmisharu määratlemise ja komisjoni poolt valitud ühenduse tootjate valimi kehtivuse küsimused on väga olulised kahju tuvastamisel, ei ole komisjon kohustatud asjaomaseid pooli teavitama nimetatud kahju hindamise üksikasjadest. Eelkõige ei olnud kahju tuvastamise puhul oluline kaalutlus, mida komisjon oleks pidanud lõplikku teavet avalikustavas dokumendis täpsustama, see asjaolu, et kõnesoleval juhul leidis komisjon, et ei olnud vaja, et teatavad ühenduse tootjate sidusettevõtjad esitaksid vastuse tema küsimustikule, kuna vastused, mille need äriühingud oleks saanud esitada, ei oleks mõjutanud kahju analüüsi.

149 Selles osas tuleb märkida, et 27. veebruari 2006. aasta esimene lõplikku teavet avalikustav dokument sisaldas punktis 1.4.2 ühenduse tootjate valimi valiku üldisi põhjendusi ja punktis 4.1 üldist kirjeldust ühenduse tootjate kohta, kes kaebust toetavad ja kes moodustavad uurimise ja eelkõige kahju tuvastamise eesmärgil ühenduse tootmisharu algmääruse artikli 4 lõike 1 ja artikli 5 lõike 4 tähenduses. Punkt 1.4.2 puudutab ühenduse tootjat, kes esialgu valimisse kaasati, kes aga koostöö tegemata jätmise tõttu asendati valimis ühe teise ühenduse tootjaga.

150 Pärast esimest lõplikku teavet avalikustavat dokumenti küsisid hagejad 3. aprilli 2006. aasta kirjas täpsemaid selgitusi valimi kooseisu kohta ja eelkõige

koostööst keeldunud ühenduse tootjate nimede, Ühendkuningriik VMOG ja Rohrwerk Maxhütte küsimustikule vastuse esitamise kuupäeva, Ühendkuningriik VMOG koostöö ning Productos Tubularese toetuse kohta kaebusele.

151 Komisjon vastas igale selgituse saamise taotlusele 24. aprilli 2006. aasta teise lõplikku teavet avalikustava dokumendi C lisa punktides 3–6. Hagejad tegid seejärel 4. mai 2006. aasta kirjas muid märkusi mitmesuguste küsimuste kohta. Komisjon vastas neile 16. juuni 2006. aasta kirjas, mille hagejad said kätte 27. juunil 2006, nagu seda tõendavad hagejate esitatud dokumendid.

152 Kuigi komisjoni märkused vastusena 4. mai 2006. aasta kirjale jõudsid hagejateni alles 27. juunil 2006, st vaidlustatud määruse vastuvõtmise päeval, tuleb nentida, et peale selle, et hagejatel oli võimaldatud teha tõhusalt teatavaks oma seisukoht ühenduse toomisharu määratluse ja valimi kehtivuse küsimuste osas, olid nad nendes küsimustes oma seisukohta ka tegelikult väljendanud. Nimelt saadeti 16. juuni 2006. aasta kiri pärast hagejate ja komisjoni vahelist märkuste vahetamist, mida on kirjeldatud eespool punktides 149–151.

153 Järelikult tuleb tagasi lükata kuuenda väite osa, et rikutud on kaitseõigusi, osas, mis puudutab ühenduse tootmisharu koostöö küsimust.

154 Mis puutub seejärel põhjendamiskohustuse väidetavasse rikkumisse, siis tuleb meenutada, et vastavalt eespool punktis 65 viidatud kohtupraktikale ei ole nõukogu kohustatud määruse põhistuses vastama kõigile faktilistele ja õiguslikele küsimustele, mille huvitatud isikud on haldusmenetluses esitanud. Samuti ei ole selle kohtupraktika kohaselt sõltuvalt kontekstist nõutud, et põhistus täpsustaks kõiki erinevaid asjassepuutuvaid faktilisi või õiguslikke asjaolusid.

155 Nagu on märgitud eespool punktis 148, siis see asjaolu, et komisjoni arvamuse kohaselt ei olnud vaja, et teatavad ühenduse tootjate sidusettevõtjad esitaksid vastuse tema küsimustikule, kuna vastused, mille need äriühingud oleks saanud esitada, ei oleks mõjutanud kahju analüüsi, ei olnud kahju tuvastamise puhul oluline kaalutlus, mida komisjon oleks pidanud täpsustama vaidlustatud määruses. Kahju tuvastamise puhul olulised kaalutlused, mida nõukogu oleks pidanud mainima vaidlustatud määruses, puudutavad ühenduse tootmisharu määratlust ja ühenduse tootjate valimi kehtivust.

156 Kuivõrd vaidlustatud määrus sisaldab põhjenduses 12 ühenduse tootjate valimi valiku üldisi põhjendusi ja põhjenduses 14 saadud, heakskiidetud ja kontrollitud küsimustike kirjeldust, ei saa nõukogule ette heita põhjendamiskohustuse rikkumist.

157 Lisaks tuleb märkida, et 16. juuni 2006. aasta kiri, mille hagejad said kätte 27. juunil 2006, sisaldas komisjoni arutluskäigu olulisi elemente, mis ajendasid teda võtma seisukohta, et ei olnud vaja, et teatavad ühenduse tootjate sidusettevõtjad esitaksid vastuse tema küsimustikule, kuna vastused, mille need äriühingud oleks saanud esitada, ei oleks mõjutanud kahju analüüsi.

158 Sellest järeldub, et tagasi tuleb lükata kuuenda väite osa, et rikutud on põhjendamiskohustust, osas, mis puudutab ühenduse tootmisharu koostöö küsimust.

Sepco müügihinna kohandamine

159 Neljanda väite ja kuuenda väite ühe osa raames tuginevad hagejad samale faktilisele asjaolule, st asjaolule, et nõukogu arvas müügihinnast, mida Sepco võttis sõltumatutelt ühendusse importijatelt, maha summa, mis vastab komisjonitasule, tõendamata, et Sepco funktsioonid on sarnased komisjonitasu alusel töötava agendi funktsioonidega.

160 Hagejate sõnul kaasnes selle faktilise asjaoluga see, et nõukogu:

– tegi ilmse hindamisvea algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel (neljas väide);

– tegi ilmse hindamisvea algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel (neljas väide);

– rikkus kaitseõigusi ja põhjendamiskohustust (kuues väide).

Algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel tehtud ilmne hindamisviga

– Poolte argumendid

161 Neljandas väites väidavad hagejad, et arvates Sepco müügihinnast, mida Sepco võttis sõltumatutelt ühendusse importijatelt, maha komisjonitasule vastava summa, tõendamata, et Sepco funktsioonid on sarnased komisjonitasu alusel töötava agendi funktsioonidega, tegi nõukogu algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel ilmse hindamisvea. Täpsemalt, nõukogu ei täitnud temal lasuvat tõendamiskoormist ei vaidlustatud määruses ega 26. juuni 2006. aasta faksis.

162 Mis puutub vaidlustatud otsusesse, siis nõukogu teatas selle punktis 132 lihtsalt, et kui müük toimus seotud kaubandusettevõtjate vahendusel, kohandati ekspordihinda komisjonitasude suhtes vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 10 punktile i, kuna nende funktsioonid sarnanesid komisjonitasu alusel töötava agendi omadega.

163 Mis puutub 26. juuni 2006. aasta faksi, siis hagejad tuletavad meelde, et komisjon võttis selles faksis arvesse järgmisi asjaolusid:

– hagejad tegelesid asjaomase toote otsemüügiga ühendusse;

– Ukrainas asuv hageja sidusettevõtja SPIG Interpipe on tegutsenud müügiagendina Sepco poolt teostatud müügitehingutes;

– Sepco seos hagejatega ei ole piisav ja ei võimalda asuda seisukohale, et ta on hagejate või SPIG Interpipe'i kontrolli all, millega oleks faktiliselt ja õiguslikult tegemist olnud siis, kui Sepco oleks olnud struktuurisisene ekspordiosakond.

164 Hagejad leiavad, et need asjaolud ei oma tähtsust.

165 Esiteks võttis komisjon selles faksis arvesse vaid kaudseid asjaolusid, millel ei ole mingit seost Sepco funktsioonidega ja mis ei ole mingil juhul piisavad, et tõendada, et Sepco tegutses agendina.

166 Teiseks rõhutavad hagejad, et kuigi nad on tegelikult müünud otse ühendusse, jätkasid nad teatava üleminekuperioodi jooksul seda müüki uutesse liikmesriikidesse. Lisaks, see ei ole seepärast, et Ukraina äriühing SPIG Interpipe jätkas teatavat vahendustegevust Sepco ja hagejate vahel, et Sepco roll ei võiks olla hagejate müügiosakonna roll.

167 Kolmandaks märgivad hagejad, et komisjon ei viita ühelegi õigusnormile, et põhjendada oma seisukohta, mille kohaselt ei saa äriühinguid, kui nad ei ole just samad lõplikud kasusaajad, kes teostavad koos ühist kontrolli, faktiliselt ega õiguslikult pidada ühte majandusüksusesse kuuluvateks selliselt, et neid äriühinguid saaks pidada struktuurisisese ekspordiosakonna funktsioone teostavaks. Niisugune ühine kontroll oli *de facto* olemas. Komisjon oleks pidanud sellisest ühisest kontrollist teadlik olema,

kuna hagejate esindajad viibisid Sepco ruumides läbiviidud kontrollkäigu ajal kohal ja komisjoni nõuete kohaselt muudetud teatavad andmed edastati komisjonile Sepco esindajate poolt.

168 Neljandaks väidavad hagejad, et Sepco olukord ei erine nende müügiettevõtjate omast, kelle tulemused on konsolideeritud nendega seotud müügiettevõtjate tulemustega, et määrata kindlaks normaalväärtus ekspordiettevõtjas. Nad märgivad, et neil tingimustel ei huvitu nõukogu ega komisjon sellest, kas nendel äriühingutel on samad lõplikud kasusaajad või ühine kontroll. Pelk asjaolu, et vähemalt 5% kapitali omamist otse või kaudselt peetakse piisavaks, selleks et normaalväärtust saaks kindlaks määrata ühe majandusüksuse tasandil, mis koosneb tootjast ja temaga seotud müügiettevõtjatest, keda peetakse asjaomase äriühingu müügiosakonnana tegutsevaks.

169 Nõukogu vastab hagejate argumentidele, et Sepco ei olnud hagejate struktuurisisene eksportmüügiosakond ühendusse eksportimisel, vaid kaubandusettevõtja, kelle funktsioonid on analoogsed komisjonitasu eest töötava agendi omadega.

170 Esiteks väidab nõukogu, et kuigi hagejad viitavad Sepco funktsioone puututavate väidete esitamisel tõestamiskoormise küsimusele, vaidlustavad nad tegelikult institutsioonide järelduse, mille kohaselt oli Sepco kaubandusettevõtja, kelle funktsioonid olid analoogsed komisjonitasu eest töötava agendi omadega. Seetõttu on asjassepuutuv küsimus see, kas institutsioonid tuginesid asjaoludele, mis võivad tõendada või võimaldada teha järeldust, et Sepco funktsioonid olid komisjonitasu eest töötava agendi funktsioonid ja need võisid mõjutada ekspordihinna ja normaalväärtuse võrreldavust. Nõukogu ja komisjon on need asjaolud esile toonud.

171 Teiseks kinnitab nõukogu, et hagejad ei ole esitanud vähematki tõendit, et näidata, et nende järelduste puhul on tehtud ilmne hindamisviga.

172 Esiteks väidavad hagejad vääralt, et asjaolu, et Sepco oli sõltumatu äriühing, ei oma mingit tähtsust. Pealegi ei ole nad kunagi esitanud tõendit selle kohta, et nemad ise või Sepco ja NTRP puhul ühine emaettevõtja Allied Steel Holding BV oleks teostanud Sepco üle kontrolli.

173 Teiseks väidavad hagejad samuti vääralt, et 5% kapitali ühine omamine on piisav, et järeldada, et Sepco oli nende struktuurisisene ekspordiosakond.

174 Kolmandaks ei võta hagejad arvesse asjaolu, et nende suhe Sepcoga oli ostja-müüja suhe.

175 Neljandaks ei vaidlusta hagejad seda, et nad mõlemad on müünud otse sõltumatutele klientidele ühenduses või kolmandates riikides, mis näitab selgelt, et neil olid oma struktuurisisesed eksportmüügiosakonnad.

176 Viiendaks väidab nõukogu, et hagejad kinnitavad vääralt, et nende esindajate kohalviibimine kontrollkäikude aja Sepco ruumides ja nende menetluses osalemine oleks pidanud institutsioone ajendama tegema järelduse, et hoolimata eraldiseisvast õigusvõimest, oli Sepco tegelikult hagejate ekspordiosakond. Kõik, mida institutsioonid saaksid sellest tegelikult järeldada, on see, et Sepco ja hagejad olid sidusettevõtjad ja nad tegid menetluses koostööd.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

177 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale, mis puudutab normaalväärtuse arvutamist, kuid mis analoogia alusel on ülekantav ekspordihinna arvutamisele, ei muuda õiguslikult eraldiseisvatest äriühingutest moodustatud kontserni tootmis- ja müügitegevuse jaotus asjaolu, et tegemist on ühe majandusüksusega, kes korraldab sellisel viisil kõik tegevused, mida muudel juhtudel teostab üksus, kes on ka õiguslikus plaanis üks üksus (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 5. oktoobri 1988. aasta otsus kohtuasjas 250/85: Brother Industries *vs*. nõukogu, EKL 1988, lk 5683, punkt 16; 10. märtsi 1992. aasta otsus kohtuasjas C-175/87: Matsushita Electric *vs*. nõukogu, EKL 1992, lk I-1409, punkt 12, ja 13. oktoobri 1993. aasta otsus kohtuasjas C-104/90: Matsushita Electric Industrial *vs*. nõukogu, EKL 1993, lk I-4981, punkt 9).

178 Tuleb märkida, et kui on kindlaks tehtud, et tootja usaldab ülesanded, mis tavaliselt kuuluvad tema toodete niisuguse turustaja struktuurisisesele müügiosakonnale, keda ta majanduslikult kontrollib ja millega ta moodustab ühe majandusüksuse, on põhjendatud asjaolu, et institutsioonid tuginevad hindadele, mida esimene sõltumatu ostja maksab tütarettevõtjast turustajale. Tütarettevõtjast turustaja hindade arvessevõtmine võimaldab vältida seda, et kulud, mis sisalduvad ilmselgelt toote müügihinnas, kui müüki teostab tootja struktuurisisene müügiosakond, ei sisaldu müügihinnas, kui sama müügitegevust teostab äriühing, kes on õiguslikult eraldiseisev, kuid keda tootja majanduslikult kontrollib (vt selle kohta analoogia alusel Euroopa Kohtu 10. märtsi 1992. aasta otsus kohtuasjas C-171/87: Canon *vs*. nõukogu, EKL 1992, lk I-1237, punktid 9–13).

179 Samuti nähtub kohtupraktikast, et üks majandusüksus eksisteerib, kui tootja usaldab ülesanded, mis tavaliselt kuuluvad tema toodete turustaja struktuurisisesele müügiosakonnale, mida ta majanduslikult kontrollib (vt selle kohta eespool punktis 178 viidatud kohtuotsus Canon *vs*. nõukogu, punkt 9). Lisaks on kapitalistruktuur asjakohane tõend selle kohta, et eksisteerib üks majandusüksus (vt selle kohta kohtujurist C. O. Lenzi ettepanek Euroopa Kohtu 7. juuli 1994. aasta otsusele kohtuasjas C-75/92: Gao Yao *vs*. nõukogu, EKL 1994, lk I-3141, I-3142, punkt 33). Lisaks on sedastatud, et üks majandusüksus võib olemas olla, kui tootja teostab osa

müügifunktsioone, mis täiendavad tema toodete turustaja müügifunktsioone (eespool punktis 177 viidatud kohtuotsus Matsushita Electric Industrial *vs.* nõukogu, punkt 14).

180 Muu hulgas tuleb meenutada, et samuti nagu pool, kes palub algmääruse artikli 2 lõike 10 alusel teha kohandamisi, mille eesmärk on muuta normaalväärtus ja ekspordihind dumpingumarginaali arvutamise eesmärgil võrreldavaks, peab tõendama, et tema nõue on põhjendatud, peavad institutsioonid – kui nad leiavad, et nad peavad kohandamisi tegema – tuginema tõenditele või vähemalt kaudsetele tõenditele, mis võimaldavad kindlaks teha teguri, mille alusel kohandamine tehakse ning määrama kindlaks selle mõju hindade võrdlusele (Esimese Astme Kohtu 21. novembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-88/98: Kundan ja Tata *vs.* nõukogu, EKL 2002, lk II-4897, punkt 96).

181 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb kontrollida, kas institutsioonid on esitanud tõendi või vähemalt kaudse tõendi sellel kohta, et Sepco funktsioonid ei ole struktuurisisese müügiosakonna omad, vaid et need on sarnased komisjonitasu eest töötava agendi funktsioonidega.

182 Komisjon nimetas hagejatele saadetud 26. juuni 2006. aasta kirjas kolm asjaolu, millele ta tugines järeldades, et Sepco teostab funktsioone, mis on sarnased komisjonitasu eest töötava agendi omadega. Esiteks on hagejad müünud otse ühendusse. Teiseks tegutses Ukrainas asuv sidusettevõtja SPIG Interpipe müügiagendina seoses hagejate müügiga Sepcole. Kolmandaks on Sepco seosed hagejatega ebapiisavad ja ei võimalda asuda seisukohale, et Sepco on hagejate kontrolli all või et on olemas Sepco ja hagejate ühine kontroll.

183 Hagejad omalt poolt meenutasid Sepco funktsioonide olemust kahes komisjonile 22. märtsil ja 4. mail 2006 saadetud kirjas. Nad selgitasid oma kirjades, et Sepco funktsioonid on järgmised: Sepco tagab igapäevase kontakti olemasolevate ja potentsiaalsete klientidega; Sepco tutvustab hagejate toodetud õmbluseta torude tehnilisi tunnuseid ja kasutamist; Sepco määrab kindlaks müügihinna ja -poliitika, mida

asjassepuutuv turg ja kliendid on võimelised aktsepteerima; Sepco hangib tellimusi ja võtab need vastu; Sepco väljastab arved ja kõik müügidokumendid; Sepco tagab müügijärgse teenuse. Ometi ei ole nende asjaolude toetuseks esitatud vähimatki tõendit.

184 Siiski tuleb märkida, et eespool punktis 180 viidatud kohtupraktika kohaselt lasub esialgne tõendamiskoormis institutsioonidel, kes arvavad, et on vaja teha kohandus, ja mitte asjaomasel poolel, keda see kohandamine puudutab. Eespool punktides 177 ja 178 viidatud kohtupraktika põhjal tuleb asuda seisukohale, et komisjoni poolt esitatud asjaolud algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel tehtud kohandamise põhjendamiseks ei ole piisavalt veenvad ja neid ei saa pidada kaudseteks tõenditeks, mis võimaldavad kindlaks teha teguri, mille alusel kohandamine on tehtud ja kindlaks teha selle mõju hindade võrreldavusele.

185 Esiteks, mis puudutab asjaolu, et hagejad müüsid otse ühendusse, tuleb meenutada eespool punktis 179 viidatud kohtupraktikat, mille kohaselt võib olla tegemist ühe majandusüksusega, kui tootja teostab osa müügifunktsioone täiendavalt tema toodete turustaja funktsioonidele. Nagu aga annavad tunnistust poolte kirjalikud märkused, jätkus üleminekuperioodil hagejate poolt tehtud otsemüük ühenduse uutesse liikmesriikidesse. Lisaks kinnitasid hagejad ärakuulamisel, et otsemüük moodustab ligikaudu 8% hagejate kogumüügist ühendusse ning on seega marginaalne. Järelikult tuleb nentida, et hagejad teostasid müügifunktsioone vaid täiendavalt Sepco funktsioonidele ja üksnes teatava üleminekuperioodi jooksul.

186 Teiseks, mis puudutab asjaolu, et Ukrainas asuv sidusettevõtja SPIG Interpipe tegutses müügiagendina hagejate poolt Sepcole tehtud müügi osas, ei selgita nõukogu kuidagi, mil viisil asjaolu, et SPIG Interpipe saab komisjonitasu hagejate müügilt Sepcole,

tõendab seda, et Sepco teostas funktsioone, mis on sarnased komisjonitasu eest töötava agendi omadega, või takistab seda, et tunnustataks tema staatust hagejate struktuurisisese müügiosakonnana.

187 Kolmandaks, mis puutub hagejate ja Sepco vahelise seose väidetavasse ebapiisavusse, mis ei võimalda asuda seisukohale, et Sepco on hagejate kontrolli all või et on olemas Sepco ja hagejate ühine kontroll, siis tuleb märkida, et toimiku materjalidest nähtub, et Sepco ja NTRP on seotud ühise emaettevõtja Allied Steel Holding kaudu, kellele kuulus uurimisperioodil 100% Sepco kapitalist ja 24% NTRP kapitalist. Seega tuleb nentida, et kõnesoleval juhul on tegemist asjaoluga, mis juhul, kui seda kinnitavad teised asjassepuutuvad asjaolud, võib aidata tõendada, et on olemas Sepco ja NTRP ühine kontroll ja mis igal juhul ei tõenda seda, et Sepco ja NTRP seos on ebapiisav. Seda järeldust ei sea kahtluse alla nõukogu väide, mille kohaselt on hagejad jätnud esitamata piisava teabe selle kohta, kes tegelikult omavad Niko Tube'i, SPIG Interpipe'i ja 76% osas NTRP kapitaliosalust. Samuti ei oma asjaolu, et suhe Sepco ja NTRP vahel on müüja ja ostja vaheline suhe, mingit tähtsust näitamaks, et nad ei moodusta ühte majandusüksust või et Sepco täidab funktsioone, mis on sarnased komisjonitasu eest töötava agendi funktsioonidega.

188 Seevastu ei võimalda toimiku materjalid tõendada seda, et Sepco on Niko Tube'i kontrolli all või et on olemas nende kahe äriühingu ühine kontroll. Kui ärakuulamisel hagejaid niisuguse kontrolli olemasolu osas küsitleti, selgitasid nad, et Niko Tube'i ja Sepco vaheline seos tuleneb esiteks asjaolust, et Niko Tube'il ja NTRP-l on kolm ühist aktsionäri ja teiseks, asjaolust, et Allied Steel Holingul on 24% osalus NTRP-s ja 100% osalus Sepcos.

189 Tuleb tõdeda, et need asjaolud ei võimalda kindlaks teha, et Sepco on Niko Tube'i kontrolli all või et on olemas nende kahe äriühingu ühine kontroll. Need võimaldavad üksnes kindlaks teha nende kahe äriühingu vahelise otsese seose olemasolu.

190 Järelikult tuleb nõustuda neljanda väite osaga, et tehtud on ilmne hindamisviga algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel osas, milles nõukogu kohandas Sepco ekspordihinda, mida Sepco võttis NTRP toodetud torudega seonduvate tehingute raames. See väite osa lükatakse tagasi ülejäänud osas, s.o osas, mis puudutab selle ekspordihinna kohandamist, mida Sepco võttis Niko Tube'i toodetud torudega seonduvate tehingute raames.

Algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel tehtud ilmne hindamisviga

– Poolte argumendid

191 Neljandas väites leiavad hagejad, et nõukogu on teinud ilmse hindamisvea algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel, kuna arvates Sepco müügihinnast maha summa, mis vastab komisjonitasule, mida oleks saanud komisjonitasu eest töötav agent, kaasneb sellega funktsionaalne asümmeetria normaalhinna ja ekspordihinna vahel, mis mõjutab hindade võrreldavust.

192 Nõukogu kinnitab, et hagejad vaikivad maha asjaolu, et nad ise selgitasid, et SPIG Interpipe sai komisjonitasu kogu Sepco vahendusel teostatud müügi eest. Kuna SPIG Interpipe on seotud nii omamaise kui eksportmüügiga ja kuna kohandamine hõlmab ainult Sepco täiendavat osalemist eksportmüügi osas, siis tekitas kohandamine sümmeetria, mitte asümmeetria.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

193 Tuleb nentida, et neljanda väite osa, et tehtud on ilmne hindamisviga algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel, ei saa pidada iseseisvaks osaks sama väite osa suhtes, et rikutud on algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i. Antud juhul väidavad hagejad, et algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel tehtud kohandus ei ole põhjendatud, sest – kaugel sellest, et muuta võrreldavaks normaalväärtus ja ekspordihind – tekitab see funktsionaalse asümmeetria. Niisugune kohandus kujutab seega endast ilmset hindamisviga algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel.

194 Vastavalt kohtupraktikale nähtub nii algmääruse artikli 2 lõike 10 sõnastusest kui ka ülesehitusest, et ekspordihinda ja normaalväärtust võib kohandada vaid selleks, et võtta arvesse erinevusi, mis puudutavad tegureid, mis on seotud hindadega ja mõjutavaid seega nende võrreldavust (eespool punktis 180 viidatud kohtuotsus Kundan ja Tata *vs.* nõukogu, punkt 94). Teisisõnu, ja et kasutada hagejate terminoloogiat, on kohandamise ajend sümmeetria taastamine normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel.

195 Seega kui kohandus tehti õigustatult, siis taastati sellega sümmeetria normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel. Seevastu, kui kohandamist ei tehtud õigustatult, tähendab see seda, et asümmeetria normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel säilitati või see isegi tekitati.

196 Kõnealusel juhul nõustuti neljanda väite osaga, et algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel on tehtud ilmne hindamisviga osas, milles nõukogu kohandas müügihinda, mida Sepco võttis NTRP toodetud torudega seonduvate tehingute raames, ning lükati tagasi osas, milles see puudutab müügihinna kohandamist, mida

Sepco võttis Niko Tube'i toodetud torudega seonduvate tehingute raames (vt eespool punkt 190). Sellest nähtuvalt tuleb teha järeldus, et algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel on tehtud ilmne hindamisviga osas, milles on kohandatud eksportmüügihinda, mida Sepco võttis NTRP toodetud torudega seonduvate tehingute raames, ning et algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel ei ole tehtud ilmset hindamisviga osas, milles kohandati eksportmüügihinda, mida Sepco võttis Niko Tube'i toodetud torudega seonduvate tehingute raames.

197 Järelikult tuleb nõustuda neljanda väite osaga, et tehtud on ilmne hindamisviga algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel, kuivõrd nõukogu kohandas müügihinda, mida Sepco võttis NTRP toodetud torudega seonduvate tehingute raames. Sama osa lükatakse tagasi ülejäänud osas, st osas, mis puudutab niisuguse ekspordihinna kohandamist, mida Sepco võttis Niko Tube'i toodetud torusid puudutavate tehingute raames.

Kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumine

– Poolte argumendid

198 Kuuendas väites väidavad hagejad, et nende kaitseõigusi on rikutud, kuna 16. juuni 2006. aasta kiri ja 26. juuni 2006. aasta faks, mis mõlemad saadi tegelikult kätte 27. juunil 2006, sisaldasid uusi faktilisi asjaolusid, millega taheti tõendada, et Sepco ei olnud hagejate ekspordiosakond. Samuti on rikutud EÜ artiklit 253, kuna vaidlustatud määruses ei vastatud adekvaatselt selle küsimusega seonduvatele hagejate argumentidele.

199 Nõukogu väidab, et komisjon andis selgitusi asjassepuutuva kohandamise osas 24. aprilli 2006. aasta teises lõplikku teavet avalikustavas dokumendis. Hagejad, kes väidavad, et 16. juuni 2006. aasta kiri ja 26. juuni 2006. aasta faks sisaldasid uusi faktilisi asjaolusid, ei täpsustanud, millised need faktilised asjaolud on ja mis suhtes olid nad uued. Viimaks, mis puudutab EÜ artikli 253 väidetavat rikkumist, siis Sepco müügihinnast komisjonitasule vastava summa mahaarvamise küsimust käsitleti vaidlustatud määruses, eelkõige põhjenduses 132, 27. veebruari 2006. aasta esimeses lõplikku teavet avalikustavas dokumendis, 24. aprilli 2006. aasta teises lõplikku teavet avalikustavas dokumendis ja 26. juuni 2006. aasta faksis.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

200 Mis puutub kaitseõiguste väidetavasse rikkumisse, siis tuleb seda etteheidet uurida eespool punktides 64 ja 146 viidatud kohtupraktika põhjal. Selle kohtupraktika kohaselt on dumpinguvastase menetluses asjaomastel pooltel õigus sellele, et neid teavitataks olulistest asjaoludest ja kaalutlustest, mille põhjal kavatsetakse soovitada lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist. Lisaks tuleb asjaomaseid pooli teavitada kuupäeval, mil on veel võimalik tõhusalt teatavaks teha oma seaisukoht enne vaidlustatud määruse vastuvõtmist (vt selle kohta eespool punktis 146 viidatud Esimese Astme Kohtu otsus Champion Stationery jt *vs.* nõukogu, punkt 83, ja 28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01 Shanghai Teraoka Electronic *vs.* nõukogu, EKL 2004, lk II-3663, punkt 330).

201 Kõnesoleval juhul väidavad hagejad sisuliselt seda, et neid teavitati hilinemisega põhjustest, miks algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel kohandamine tehti. Tuleb aga nentida, et pooltel, keda dumpinguvastane menetlus puudutab, on õigus sellele, et neid teavitatakse mitte ainult kohandamisest normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluse raames vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 10, vaid ka kohandamise põhjustest. Nimelt on teave kohandamise ja kohandamise põhjuste kohta oluline, kuivõrd niisugune kohandamine mõjutab otseselt dumpinguvastase tollimaksu taset. Selles osas tuleb märkida, et asjaomaste poolte teavitamist kohandamisest, selgitamata selle põhjusi, ei saa pidada piisavaks eespool punktides 64 ja 146 viidatud kohtupraktika seisukohalt. Nimelt nähtub sellest kohtupraktikast, et ühenduse institutsioonid on

kohustatud andma asjaomastele ettevõtjatele kasulikke juhendeid nende huvide kaitseks (eespool punktis 64 viidatud kohtuotsus Al-Jubail Fertilizer *vs.* nõukogu, punkt 17). Kui piirdutakse sellega, et hagejatele antakse teada, et kohandamine on tehtud, nimetamata põhjuseid, mis komisjoni arvates niisugust kohandamist õigustavad, ei võimalda see hagejatel oma huve kaitsta ja eelkõige selgitada, mil viisil need põhjendused ei ole aktsepteeritavad.

202 Neil tingimustel tuleb märkida, et antud juhul teavitas komisjon hagejaid oma otsusest kohandada ekspordihinda, mida võtsid seotud importijad, sealhulgas Sepco, 27. veebruari 2006. aasta esimeses lõplikku teavet avalikustavas dokumendis. Nagu nähtub nimetatud dokumendist, tehti see kohandamine vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 9 ning see seisnes selles, et arvati maha kõik impordi ja edasimüügi vahelised kulud ja kasumimarginaal.

203 24. aprilli 2006. aasta teises lõplikku teavet avalikustavas dokumendis teavitab komisjon hagejaid sellest, et müügi osas ühendusse, milles Sepco osales, tehti kohandamine tegelikult algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel, mitte algmääruse artikli 2 lõike 9 alusel, nagu oli ekslikult viidatud esimeses lõplikku teavet avalikustavas dokumendis. Täpsustati, et mahaarvatav summa jääb samaks. Seevastu ei esitanud komisjon ühtegi tõendit selle kohta, et algmääruse artikli 2 lõike 10 punkt i oli antud juhul kohaldatav.

204 Hagejad teatasid 4. mai 2006. aasta kirjas komisjonile, et nende arvates oli väga oluline, et komisjon tõendaks, et Sepco tegevus oli sarnane komisjonitasu eest töötava agendi tegevusega.

205 Alles 26. juuni 2006. aasta faksis selgitas komisjon, miks ta leidis, et need funktsioonid on sarnased komisjonitasu eest töötava agendi omadega ja et algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel tehtud kohandamine on seega põhjendatud. Selles osas nimetas komisjon eespool punktis 182 korratud asjaolu. Järelikult tuleb tõdeda, nagu kinnitas ärakuulamisel nõukogu, et komisjon ei esitanud enne 26. juuni 2006. aasta faksi hagejatele vähematki teavet põhjuste kohta, miks ta leidis, et kohandamine algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaselt oli põhjendatud.

206 Toimiku materjalidest nähtub, et see faks jõudis hagejateni 26. juunil 2006 kell 19.06 ehk pärast tööaja lõppu, nagu märgivad hagejad. Seega tuleb nentida, et hagejad said sellest dokumendist teada 27. juunil 2006 ehk vaidlustatud määruse vastuvõtmise päeval.

207 Järelikult tuleb tõdeda, et hagejad ei saanud tutvuda komisjoni poolt algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel tehtud kohandamise põhjendamiseks esitatud asjaoludega kuupäeval, mil neil oleks veel võimalik olnud teha tõhusalt teatavaks oma seisukoht selles osas enne kui nõukogu võtab vastu vaidlustatud määruse.

208 Ometi võib niisugune komisjonipoolne eeskirjade eiramine kujutada endast kaitseõiguste rikkumist, mis õigustab vaidlustatud määruse tühistamist, vaid siis, kui hagejad on tõendanud mitte seda, et nimetatud määruse sisu oleks erinev, vaid et nad oleksid saanud selle eeskirjade eiramise puudumisel end paremini kaitsta (eespool punktis 134 viidatud kohtuotsus Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware *vs*. nõukogu, punkt 71). Kõnealusel juhul tuleb seega kindlaks teha, kas hagejad on tõendanud seda, et 26. juuni 2006. aasta faksis sisaldunud asjaoludest varasema teavitamise korral oleks hagejatel olnud kasvõi väike võimalus, et haldusmenetluse tulemus oleks olnud teistsugune.

209 Selles osas tuleb märkida, nagu on juba mainitud eespool punktis 182, et 26. juunil 2006 hagejatele saadetud faksis nimetab komisjon kolm asjaolu, millele ta tugineb järeldades, et Sepco täitis funktsioone, mis on sarnased komisjonitasu eest töötava agendi funktsioonidega. Eespool punktides 185–188 aga näidati hagejate poolt Esimese Astme Kohtu menetluse raames esitatud argumentide alusel, et neid kolme asjaolu ei saa pidada kaudseteks tõenditeks, mis võimaldavad kindlaks teha esiteks, et Sepco täidab funktsioone, mis on sarnased komisjonitasu eest töötava agendi omadega ja teiseks, et Sepco ja NTRP ei moodusta ühte majandusüksust. Seega tuleb järeldada, et hagejad on tõendanud, et 26. juuni 2006. aasta faksis sisalduvatest asjaoludest varasem teavitamine oleks neil võimaldanud esitada sama tõendi enne vaidlustatud määruse vastuvõtmist ja niiviisi toimides toetada väidet, mille kohaselt ei olnud komisjonil ühtegi konkreetset elementi, mis võimaldaks tal teha vaidlusalust kohandamist.

210 Järelikult, kui komisjon ei oleks eiranud eeskirju, oleksid hagejad saanud õigeaegselt tugineda argumentidele, mida nad ei saanud esitada seetõttu, et komisjon hilines asjassepuutuva teabe andmisega. Nad oleks seega saanud paremini ennast kaitsta ja vajaduse korral tagada haldusmenetluse teistsuguse tulemuse.

211 Seega tuleb nõustuda kuuenda väitega, et rikutud on kaitseõigusi osas, mis puudutab algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel tehtud kohandamist.

212 Mis puudutab põhjendamiskohustuse väidetavat rikkumist, siis ei saa niisuguse etteheitega antud juhul nõustuda. Nimelt nähtub eespool punktis 65 toodud kohtupraktikast, et nõukogu ei ole kohustatud määruse põhistuses vastama kõikidele faktilistele ja õiguslikele küsimustele, mille huvitatud isikud on haldusmenetluses esitanud. Lisaks ei ole nõutud, et põhistus täpsustaks kõiki erinevaid asjassepuutuvaid faktilisi või õiguslikke asjaolusid, kuna põhjendamisnõudeid tuleb hinnata eelkõige akti kontekstist lähtudes.

213 Selles osas tuleb märkida, et kuigi algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel tehtud kohandamise põhjenduse oli komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 132 esitanud vaid lühidalt, nähtub eeltoodust, et 26. juuni 2006. aasta komisjoni faks sisaldab üksikasjalikku põhjendust kohandamise tegemise põhjuste kohta.

214 Seega tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata kuues väide, et rikutud on põhjendamiskohustust osas, mis puudutab algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel tehtud kohandamist.

Hagejate kohustuse võtmise ettepanek

215 Viies väide ja kuuenda väite üks osa puudutavad asjaolu, et komisjon lükkas tagasi hagejate kohustuse võtmise ettepaneku.

216 Hagejate sõnul kaasnes selle tagasilükkamisega see, et nõukogu:

– rikkus mittediskrimineerimise põhimõtet (viies väide);

– rikkus põhjendamiskohustust (kuues väide);

Mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumine

– Poolte argumendid

217 Viiendas väites väidavad hagejad, et nad on diskrimineerimise ohvrid.

218 Diskrimineerimine tuleneb sellest, et kuigi komisjon oli algatanud eraldi läbirääkimised Rumeenia eksportivate tootjatega eesmärgiga jõuda aktsepteeritava kohustuse võtmise ettepanekuni, st mis puudutab piiratud arvu tooteid ja ülempiiri, ei teavitanud ta teisi eksportivaid tootjaid võimalusest esitada niisugune piiratud ja ülempiiri sisaldava kohustuse võtmise ettepanek.

219 Muu hulgas tuleneb diskrimineerimine sellest, et vaidlustatud määruse põhjenduses 248 tuvastatakse, et esinevad üldised probleemid, kuid kinnitatakse seejärel põhjenduses 251, et need üldised probleemid ei puuduta Rumeenia tootjaid. Selles osas märgivad hagejad, et viide ajutisele kohustusele Rumeenia tootjate osas ei selgita kuidagi, miks hagejate puhul ei saanud vastu võtta ajaliselt piiratud kohustuse võtmise ettepanekut, kuna kohustuse piiratud ulatus ja kestus oleksid võinud kõrvaldada teatavad üldised probleemid.

220 Vastusena hagejate argumentidele kinnitab nõukogu, et hagejad vaidlustavad asjaolu, et komisjon on aktsepteerinud Rumeenia eksportijate kohustuse võtmise ettepanekud ja väidavad, et see kujutab endast mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumist.

221 Esiteks, mis puutub Rumeenia eksportijate kohustuse võtmise ettepanekute väidetavalt õigusvastasesse aktsepteerimisse, siis väidab nõukogu, et hagejate kohustuse võtmise ettepaneku tagasilükkamise õiguspärasust ei mõjutanud Rumeenia eksportijate kohustuse võtmise ettepaneku väidetavalt õigusvastane aktsepteerimine.

222 Teiseks vaidlustab nõukogu väidetava mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumise. Esiteks oli hagejatel võimalus esitada piiratud arvu tooteid käsitlev kohustus. Kuna hagejad ei ole esitanud niisugust ettepanekut ega kohustuse võtmise ettepanekut, mis sisaldab piisavalt kõrget minimaalset impordihinda, oli nende ettepanek olemuslikult erinev kõikidest ettepanekutest, milles esitati piisavalt kõrge minimaalne ekspordihind või mis täitis mõnda muud tingimust, näiteks piiratud kestus ja asjassepuutuvate toodete piiratud arv.

223 Teiseks väidab nõukogu, et komisjon on õigesti järeldanud, et Rumeenia eksportijate konkreetne olukord oli piisav, et kõrvaldada kohustuste üldised probleemid.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

224 Algmääruse artikli 8 lõige 3 sätestab: „[k]ohustusi, mille võtmiseks on tehtud ettepanek, ei ole vaja aktsepteerida, kui seda peetakse ebaotstarbekaks, näiteks kui tegelike või potentsiaalsete eksportijate arv on liiga suur, või muudel, sealhulgas üldpoliitilistel

põhjustel.” Sellest artiklist nähtub, et komisjon võib kohustuse võtmise ettepaneku hindamisel arvesse võtta igat liiki faktilisi asjaolusid.

225 Pealegi nähtub kohtupraktikast, et ükski algmääruse säte ei näe ühenduse institutsioonidele ette kohustust aktsepteerida hinnakohustuste võtmise ettepanekuid, mille on esitanud ettevõtjad, keda dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisele eelnev menetlus puudutab. Vastupidi, nimetatud määrusest tuleneb, et niisuguste kohustuste vastuvõetavuse määravad institutsioonid kindlaks oma kaalutlusõiguse raames (vt selle kohta seoses nõukogu 20. detsembri 1979. aasta määrusega (EMÜ) nr 3017/79 kaitse kohta dumpinguhinnaga või subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Majandusühenduse liikmed (EÜT L 339, lk 1), mille normatiivne sisu on põhiosas identne algmääruse artikliga 8, Euroopa Kohtu 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas 255/84: Nachi Fujikoshi *vs*. nõukogu, EKL 1987, lk 1861, lk 42).

226 Siinkohal tuleb meenutada, et kui ühenduse institutsioonidel on lai kaalutlusõigus, on ühenduse õiguskorra poolt haldusmenetluses tagatud õiguste järgimine veelgi põhjapanevama tähtsusega ning et nende tagatiste seas on muu hulgas mittediskrimineerimise põhimõte (vt selle kohta eespool punktis 38 viidatud kohtuotsus Shandong Reipu Biochemicals *vs*. nõukogu, punkt 63).

227 Kohtupraktika kohaselt on mittediskrimineerimise põhimõttega vastuolus see, kui sarnaseid olukordi koheldakse erinevalt ja kui erinevaid olukordi koheldakse sarnaselt, välja arvatud juhul, kui selline kohtlemine on objektiivselt õigustatud (Esimese Astme Kohtu 17. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-118/96: Thai Bicycle *vs*. nõukogu, EKL 1998, lk II-2991, punkt 96).

228 Kuivõrd komisjonil on lai kaalutlusõigus võtta vastu või lükata tagasi hinnakohustus ja ta võib arvesse võtta kõik niisuguse ettepanekuga seonduvad faktilised asjaolud, peavad need faktilised asjaolud olema rangelt sarnased, et saaks teha järelduse mitte-diskrimineerimise põhimõtte rikkumise kohta.

229 Kõnesoleval juhul ei vaidlusta hagejad Rumeenia eksportivate tootjate esitatud ja komisjoni poolt aktsepteeritud kohustuste kehtivust. Nad leiavad siiski, et nad on diskrimineerimise ohvrid, kuivõrd neid koheldi Rumeenia eksportivatest tootjatest erinevalt. Sellegipoolest tuleb tõdeda, et hagejad ei ole mingil hetkel selgitanud, mil moel oli nende olukord sarnane Rumeenia eksportivate tootjate omaga, vaid nad piirdusid nende asjaolude kirjeldamisega, mis nende arvates kujutavad endast niisugust diskrimineerimist.

230 Igal juhul tuleb märkida, et algmääruse artikli 8 lõike 1 kohaselt on komisjoni poolt kohustuse võtmise ettepaneku heakskiitmise põhitingimus see, et „eksportija võtab endale rahuldavad vabatahtlikud kohustused, mille alusel ta revideerib oma hinnad või lõpetab dumpinguhindadega ekspordi". Toimiku materjalidest aga nähtub, et põhiline põhjus, miks komisjon lükkas tagasi hagejate kohustuse võtmise ettepaneku, on see, et hagejate pakutud minimaalsed impordihinnad ei olnud piisavad dumpingu negatiivse mõju kõrvaldamiseks. Nõukogu kirjalikest dokumentidest nähtub, et komisjon oli seisukohal, et Rumeenia eksportivate tootjate pakutud minimaalsed impordihinnad olid seevastu dumpingu kahjuliku mõju kõrvaldamiseks piisavad.

231 Järelikult tuleb sama moodi nõukoguga järeldada, et kuna hagejad ei ole esitanud kohustuse võtmise ettepanekut, mille minimaalne impordihind on piisavalt kõrge, siis on nende ettepanek olemuslikult erinev kõigist ettepanekutest, milles esitatud minimaalne impordihind on piisavalt kõrge. Seda järeldust ei saa kahtluse alla seada hagejate poolt esitatud muude argumentidega ja eelkõige argumendiga, mis puudutab asjaolu, et komisjon ei soovitanud hagejatele, et nad esitaksid ajaliselt piiratud ja ülempiiri sisaldava kohustuse võtmise ettepaneku.

232 Seega tuleb viies väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Põhjendamiskohustuse rikkumine

– Poolte argumendid

233 Kuuendas väites väidavad hagejad, et vaidlustatud määrus ei sisalda adekvaatseid põhjendusi vastusena hagejate argumendile diskrimineeriva kohtlemise kohta hinnakohustuse osas.

234 Nõukogu sõnul on seda küsimust käsitletud vaidlustatud määruses, 24. aprilli 2006. aasta teises lõplikku teavet avalikustavas dokumendis, 30. mai 2006. aasta kirjas ja 26. juuni 2006. aasta faksis.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

235 Tuleb märkida, et vaidlustatud määruse põhjendustes 246–257 on täielikult esitatud põhjendused selle kohta, miks Rumeenia eksportivate tootjate kohustuse võtmise ettepanekut aktsepteeriti, samas kui teiste äriühingute, sealhulgas hagejate ettepanek lükati tagasi.

236 Pealegi oli komisjon põhjendanud oma seisukohta 30. mai 2006. aasta kirjas ja 26. juuni 2006. aasta faksis.

237 Eeltoodut arvestades tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata kuues väide, et rikutud on põhjendamiskohustust osas, mis puudutab hagejate kohustuse võtmise ettepanekut.

SPIG Interpipe'i müügi, haldus- ja muude üldkulude käsitlemine

Poolte argumendid

238 Kuuenda väite raames väidavad hagejad, et vaidlustatud määruse põhjendus on ebapiisav SPIG Interpipe'i üld-, haldus- ja müügikulude mahaarvamise osas.

239 Nõukogu märgib, et kuna hagejad ei ole selgitanud, milline on asjassepuutuv küsimus, siis on põhjendamiskohustuse rikkumise väide selles osas ilmselgelt põhjendamata.

Esimese Astme Kohtu hinnang

240 Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 esimese lõigu kohaselt, mida vastavalt nimetatud põhikirja artikli 53 esimesele lõigule kohaldatakse Esimese Astme Kohtule, ja Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 punktide c ja d kohaselt tuleb hagiavalduses märkida hagi ese, hagejate nõuded ja ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Need peavad olema märgitud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks valmistuda enda kaitseks ja Esimese Astme Kohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse. Õiguskindluse ja hea õigusemõistmise tagamiseks, ning et hagi oleks vastuvõetav, peavad selle aluseks olevad õiguslikud ja faktilised asjaolud kasvõi kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt tulenema hagiavalduse tekstist (Esimese Astme Kohtu 6. mai 1997. aasta otsus kohtuasjas T-195/95: Guérin automobiles *vs*. komisjon, EKL 1997, lk II-679, punkt 20, ja 3. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-19/01: Chiquita Brands jt *vs*. komisjon, EKL 2005, lk II-315, punkt 64).

241 Sama moodi nõukoguga tuleb tõdeda, et hagejad ei ole esitanud piisavalt selgelt ja täpselt argumenti, mis puudutab SPIG Interpipe'i üld-, haldus- ja müügikulude mahaarvamist, ning millele hagejate väitel ei ole vastatud.

242 Seega tuleb kuues väide tunnistada vastuvõetamatuks osas, mis puudutab SPIG Interpipe'i müügi-, haldus- ja muude üldkulude käsitlemist.

243 Kõigest eelnevast ja eelkõige eespool punktides 190, 197 ja 211 tehtud järeldustest nähtub, et vaidlustatud määrus tuleb osaliselt tühistada osas, milles asjaomased institutsioonid on kohandanud Sepco ekspordihindu.

Kohtukulud

244 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 3 võib Esimese Astme Kohus juhul, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks, otsustada kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda.

245 Kõnealusel juhul tunnistati hagejate tühistamisnõuded osaliselt põhjendatuks. Esimese Astme Kohus leiab, et käesoleva juhtumi asjaolusid õiglaselt hinnates tuleb jätta nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja temalt välja mõista neljandik hagejate kohtukuludest, kes kannavad ise kolm neljandikku oma kohtukuludest.

246 Kodukorra artikli 87 lõike 4 alusel kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

otsustab:

1. **Tühistada nõukogu 27. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 954/2006 (millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Horvaatiast, Rumeeniast, Venemaalt ja Ukrainast pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes, tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ)**

nr 2320/97 ja (EÜ) nr 348/2000, lõpetatakse muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast pärit rauast või legeerimata terasest õmblusteta torude suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed läbivaatamised ja aegumise läbivaatamised ja muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast ning Horvaatiast ja Ukrainast pärit rauast või legeerimata terasest õmblusteta torude impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed läbivaatamised) artikkel 1, kuivõrd Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) poolt toodetud toodete suhtes kehtestatud dumpinguvastane tollimaks ületab tollimaksu, mis oleks kohaldatav siis, kui ekspordihinda ei oleks komisjonitasu arvestades kohandatud, kui müük toimus seotud kaubandusettevõtja Sepco SA vahendusel.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Mõista neljandik hagejate kohtukuludest välja nõukogult, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 10. märtsil 2009 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Õiguslik raamistik . . . . . II - 392

Vaidluse taust . . . . . II - 396

Menetlus ja poolte nõuded . . . . . II - 400

Õiguslik käsitlus . . . . . II - 402

Normaalväärtuse arvutamine . . . . . II - 403

Ilmne hindamisviga . . . . . II - 404

– Poolte argumendid . . . . . II - 404

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 406

Mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumine . . . . . II - 411

– Poolte argumendid . . . . . II - 411

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 411

Kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumine . . . . . II - 413

– Poolte argumendid . . . . . II - 413

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 413

Ühenduse tootjate sidusettevõtjate poolt küsimustikule vastuse esitamata jätmise tagajärjed II - 415

Algmääruse artikli 3 lõigete 2, 3, 5, 6 ja 7 rikkumine . . . . . II - 416

– Poolte argumendid . . . . . II - 416

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 420

Mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumine . . . . . II - 429

– Poolte argumendid . . . . . II - 429

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 430

Algmääruse artikli 19 lõike 3 rikkumine . . . . . II - 432

– Poolte argumendid . . . . . II - 432

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 432

Algmääruse artikli 5 lõike 4 rikkumine . . . . . II - 437
– Poolte argumendid . . . . . II - 437
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 437
Kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumine . . . . . II - 438
– Poolte argumendid . . . . . II - 438
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 439
Sepco müügihinna kohandamine . . . . . II - 443
Algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel tehtud ilmne hindamisviga . . . . II - 444
– Poolte argumendid . . . . . II - 444
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 448
Algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu kohaldamisel tehtud ilmne hindamisviga . II - 452
– Poolte argumendid . . . . . II - 452
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 453
Kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumine . . . . . II - 454
– Poolte argumendid . . . . . II - 454
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 455
Hagejate kohustuse võtmise ettepanek . . . . . II - 459
Mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumine . . . . . II - 460
– Poolte argumendid . . . . . II - 460
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 461
Põhjendamiskohustuse rikkumine . . . . . II - 464
– Poolte argumendid . . . . . II - 464
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 464
SPIG Interpipe'i müügi, haldus- ja muude üldkulude käsitlemine . . . . . II - 465
Poolte argumendid . . . . . II - 465
Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 466
Kohtukulud . . . . . II - 467